

תשרי התשפ"ו 11 הירחון התורני מבית היוצר של מוסדות ישיבת 'כסא רחמים'

תחל שנה וברכותיה!

שורש
העברות

הצופן
שבפיוט

טיסה
להודו
בלי
כרטיס

עולמו
ההלכתי
של
מרן

התיק
של
מישל

לעילוי נשמת

הגאון הצדיק
רבי יורם אברג'ל זצ"ל
נלב"ע כ"ז תשרי התשע"ו

להקדשות:
KTR1700505152@GMAIL.COM

כתר לראשנו

מרן גאון ישראל רבנו ראש הישיבה זצ"ל

והנה ידוע שאחת הסיבות המונעות להשיג החכמה היא בקשת המותרות כמ"ש הרמב"ם במו"נ ח"א, לכן בסוכות נאמר "ושאתם מים (ולא יין) בששון, ממעיני הישועה", ואמרו רז"ל שמשם שואבין רוה"ק. ע"י הצניעות והפשטות זוכים להתעלות רוחנית.

החוקרים כיום מעריכים מאד את השמחה והזריזות ההתעמלות והמרוצה, וכבר יצא כתב-עת בארה"ב בשם "העולם הרץ". אמר פרופסור אחד: מעולם לא ראיתי איש מדוכדך בשעת ריצה. הריצה גורמת לשמחה ובריאות ועירנות וכו'. רואים אנו שרז"ל ידעו מזה, בתורה כתוב ואל הבקר רץ אברהם (בראשית י"ח ז'), ותרח הנערה ותגד לבית אמה (שם כ"ד כ"ח). ואצל דוד המלך ע"ה כשדיבר עם נתן הנביא לבנות ביהמ"ק השיבו "כל אשר בלבבך לך עשה וגו'" (שמואל ב' ז' ג'), ואח"כ בלילה נאמר לנתן בנבואה: זה שצויה אותך זרזי הוא, כבר ישכור פועלים וחבל על ההפסד, קום השכם בבקר ומנע אותו מהבנייה. וכן כתיב באשת מנחם (שופטים י"ג י') ותמהר האשה ותרח ותגד לאישה. ואמרו רז"ל במדרש רבה (פ"י אות י"ז) שכל מעשיהם של צדיקים במרוצה. וכל זה מלבד שכן מצוה שבשמחה וזריזות בעשיית המצוה, כמ"ש (דברים כ"ח מ"ז) תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה וגו'.

נוכל לתאר לנו שכר עוה"ב הרוחני בזעיר אנפין, מהסיפוק שמרגיש אדם במעשה הטוב והחסד. כתיב גבי בעז (רות ב' י"ט) "ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו" וגו', ואמרו רז"ל (במדרש רבה רות פרשה ה') יותר ממה שעשה בעז עם רות עשתה רות עם בעז. האושר והסיפוק שהיה לו לבעז מאישיותה וממעשיה הטובים של רות שעזבה עמה ומולדתה והלכה לחסות בצל כנפי השכינה, עולה הרבה על השכלים שלקטה רות משדהו [רות ויתרו שני הגרים הראשונים בישראל זזו], אם תחלק היו"ד של יתרו לשתיים, יהיה בכל אחד תורה תורה]. ובזה יש לרמוז: "את אשר עשתה עמו... שם האיש אשר עשיתי עמו" (רות ב' י"ט), קרי ביה "אשר" עשתה עמו, כמ"ש רז"ל על פסוק "אשר נשיא יחטא", אשרי הדור שהנשיא מודה בחטאו. וכן "אשר" שברת - יישר כחך ששברת (שבת דף פ"ז ע"א). האושר של מעשה הטוב הוא ממש שכר המצוה ומעין עוה"ב. [וזה רמז הפסוק בתהלים (קכ"ב ד') "ששם עלו שבטים שבטי יה", ששם ר"ת שמחה של מצוה, והפסוק מדבר בחגים כידוע. ובעוה"ב אין שמחה כהתרת ספיקות, וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", וזהו צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה].

אפשר למצוא דוגמאות בחיי יום-יום: אדם מוצא מכונית תקועה בחשכה והמנוע מקולקל ועוזר לבעל המכונית ומתקן לו את המנוע וכו', וכששואלו מה שמך אדוני, עונה לו: לא חשוב, העיקר שתיסע בריא הביתה. ואח"כ מפרסם זה בעיתונים תודה לאיש האלמוני שעזר לו וכו' וכו'. זוהי שמחת הנפש שאין למעלה ממנה. כן ידוע שמצוה להרבות בצדקה בסוכות, והגר"ח מצאנז הניאו אותו בניו מלפזר הרבה צדקה, ואמר להם: גזלנים! מצוה אחת שיש לאביכם מבטלין אותו ממנה וכו', ובפרט בסוכה ששטח הסוכה ז"ט על ז"ט ושתי דפנות שלמות בגובה י"ט ודופן שלישית אפי' טפח, סך הכל קצ"ט טפחים מרובעים בגימט' צדקה.

בחז"ל לא היה נהוג לעשות שמחת בית השואבה כנהוג כאן ברחבי הארץ. אפשר לומר הטעם, כי אמרו בירושלמי (סוכה פרק ה') בית שואבה, שמשם שואבין רוח הקדש, ורוח הקדש אינה שורה בחז"ל כידוע. הרמב"ם (בפ"ז מהלכות לולב) מביא ענין שמחת בית השואבה, שהחליל מכה וגדולי העם היו מספקין ומרקדין ומטפחין ומפזזין ומכרכרין וכו' (שילב בדבריו לשון המשנה בביצה ולשון המקרא בדוד המלך ע"ה) בכל לילות חוה"מ סוכות החל מאחר הקרבת תמיד של בין הערבים והלאה.

רואים אנו שהיהדות מלאה עונג ושמחה. אין לך שפה שיש לה עשרה לשונות של שמחה כמו בלשון הקדש (ששון, שמחה, גילה, רינה, דיצה, צהלה, עליזה, חדוה, עליסה, עליצה. אבות דרבי נתן פל"ד ה"ט), וזה מראה על ראיית הטוב, אופטימיסט בלע"ז. מה ההבדל בין אופטימיסט לפסימיסט? שניהם יש להם לדוגמא חצי בקבוק יין, הראשון אומר: "אשך, עוד יש לי חצי בקבוק", והשני אומר: "אוי לי, נשאר רק חצי בקבוק"... וכבר אמר ר' נחמן מברסלב ז"ל: אין שום יאוש בעולם כלל. ומה ההבדל בין שמחה לבדיחה? הבדיחה חיצונית ומכוונת לבדח מבפנים, והשמחה מבפנים ופורצת ממעמקים מן הלב על כל חלקי הגוף.

רואים אנו שבכל השנה מנסכים יין ע"ג המזבח, ובכל זאת אין עושים שמחה וגיל כמו בניסוך המים בחג הסוכות. ונלע"ד סיבת הדבר, כי היין מסמל מותרות, ומי שיש לו מנה רוצה מאתים, מאתים רוצה ארבע מאות וכו'. היום מבקש יין, ומחר קוניאק, ושוב ברנדי 777 וכיוצא. אבל המים הם סמל הפשטות והענוה. כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה. וכ"כ הרמב"ם (בשמונה פרקים ספ"ד) בטעם חטאו של משה רבנו ע"ה שאמר לישראל שמעו נא המורים וגו', והם לא ביקשו בשר ועופות רק מים לשתייה, ולא היה צריך לכנותם בשם מורים וסוררים.

מכאן לומדים מעלת הצניעות וההסתפקות. איזהו עשיר השמח בחלקו. כי ברוב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מאכאב. לפני מאה שנה עוד לא המציאו אור החשמל, אף בארמונות מלכים לא דלק חשמל, והיום אפי' עניי בישראל אם תקרה לו הפסקת חשמל ליום אחד, עולם חשך בעדו. לפנים לא היו עיתונים, והיום הורגלו בהם כ"כ שאם תפרוץ שביבת עיתונים, האנשים יושבים בצער ובאבל ב"מ. מה איכפת להם לדעת מה קורה באמריקה ובגרמניה? אלא שההרגל עושה את שלו, וככל שרמת החיים עולה ואהבת המותרות גדלה, כן התביעות עולות ותמיד חסר להם משהו. ויוסיף דעת ושגשוג במותרות - יוסיף מכאוב.

מסופר על בן מלך שחלה, ואמרו רופאיו שאין לו תקנה רק שילבש חליפה של אדם מאושר שלא ראה מעולם צער בחייו. הלכו וחיפשו בן אדם כזה אצל הסוחרים העשירים הפקידים והשופטים והרוזנים וכו', ולא מצאו איש מאושר. בסוף מצאו רועה מחלל בחלילו שר ושמח, ושאלוהו האם קרה לך צער בחייו? השיב: מעולם לא היה לי צער ב"ה, כי גבר עלינו חסדו. הבהילוהו מיד לבית המלך ומה התפלאו לראות שאין לו חליפה כלל.

מדות רעות - השורש לכל העברות

איזו מדה מחקה מהעולם עשרות מליארדי אנשים, איך מתמודדים עם קנאה, ומה היה בסופו של הבחור שהיה לקוי במדות רעות

לעבוד על המדות. בזמן שהייתי קטן, המדה הזאת - הקנאה - היתה קשה לי מאד. הייתי מקנא הרבה. אני זוכר שבגיל אחת עשרה וחצי הצלחתי לשבור את הקנאה שלי. מאז ברוך ה' ראיתי בעיני הרבה דברים יפים אצל אנשים, ותאמינו לי, הלב שלי לא התקנא למה לזה יש ולי אין - אני שמח במה שיש לי. גם אם לפעמים יש לי קצת, אם זה מה שה' נתן לי אני שמח, אני מודה לה' באמת. מתי אני מקנא? כאשר אני רואה אנשים צדיקים יותר ממני, אני רוצה להתעלות כמותם, זה בגדר "קנאת סופרים תרבה חכמה".

ברוך ה' בדברים גשמיים אני שמח בחלקי ומודה לקב"ה על כל מה שנתן לי. זו עבודה, כאשר אדם עובד על מדה יראה סיעתא דשמיא.

"עוד תראה מה יהיה בסופו"

לפני כמה שנים נפטר חכם אחד בבני ברק, הרה"ג רבי משה חזקוני זצ"ל. הוא היה אחד מהתלמידים של אבא לפני כשבעים שנה, ובסוף ימיו

היה מגיע מידי פעם ללמוד כאן בכולל. הוא למד בישיבת "חברת התלמוד", שבראשותה ישב אבא מאז שהגיע לתנוס בגיל שמונה עשרה, למשך חמש עשרה שנה.

אבא היה מאד מעודד כתיבת חידושים. היה אצל אבא בחור שהיה מקשה בשיעור קושיות יפות, ואבא היה מעודד אותו, לוקח מחברת וכותב לו את החידוש, מנסח לו אותו בצורה יפה ומתקן לו. באחד הימים שלפני פסח, הגיע הבחור לספריה של הישיבה, והשיב אליה כמה ספרים שלקח לפני כן בהשאלה.

אבא פתח את הספרים שהחזיר הבחור, והנה הוא נדהם לראות שכל אותם החידושים והקושיות שהיה הבחור הזה אומר בשיעורים - גנובים מהספרים הללו... אבא לקח את המחברת וכתב עליה: חנ"ס. מי שראה את המלה הזאת יכול היה לחשוב שהרב התכוון למילה חנ"ס בערבית שפירושה נחש, אבל אבא התכוון לראשי תיבות: חמור נושא ספרים. לרמוז לו שהחידושים הם לא שלו, כולם גנובים מפה ומשם.

אחרי פסח חזר הבחור כמו כולם, הוא עשה איזו טעות ואבא גער בו, אבל הוא בחוצפה הגיב והשיב לאבא על הערתו. אמר לו אבא: "לך מפה, לא אוסיף עוד ראות פניך!". הלך אותו בחור ויצא. רבי משה חזקוני שם, בא ושאל את אבא: "למה כבודו ככה מגרש אותו? מה קרה? הרי כל כך השקעת בו, כל כך הסברת לו וקידמת אותו! לי כואב עליו בתור חבר שלו, כל שכן אתה שהשקעת בו הרבה, ככה אתה זורק אותו?!" הוא סיפר שאבא ענה לו חמש מלים: "עוד תראה מה יהיה בסופו". סתם ולא פירש.

השנים חלפו עברו, ורבי משה עלה לארץ. יום אחד עמד לעלות לביתו, והנה הוא רואה עיתון ביד השכן שלו, ובו כותרת גדולה: "עולה חדש שעלה לפני כשנה מתוניסיה, רצח את אשתו ונשפט למאסר עולם"... הוא נבהל, מישוה מהעדה שלנו? מי זה יכול להיות? בקש מהשכן דקה לקרוא את האמור שם, והנה הוא מזהה את שמו של אותו חמור נושא ספרים... הוא לא רצה להאמין שזה חבר שלו מילדות, חשב אולי יש עוד אדם בשם כזה. הלך לשוטט

הרמב"ם כותב בהלכות תשובה (פ"ז ה"ג): אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו, ולשוב מן הכעס ומן האיבה וכו'. כלומר צריך לחזור בתשובה גם ממידות רעות. מדות רעות יכולות לגרום לאדם שיחטא בעוון החמור ביותר. הן גרמו לקין להרוג, לרצוח נפש, ולא נפש אחת, הפסוק צועק ואומר: "קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה" (שם פסוק י'), ופירש רש"י: "דמו ודם זרעויותי". ידוע שלא נשאר לקין זרע בעולם, אחר שבע דורות נפסק זרעו, כל העולם כולו - כל מיליארדי האנשים בעולם - הם בניו של שות הבן השלישי של אדם הראשון. נמצא שאם הבל היה בחיים הרי שהיום היו עוד מיליארדי אנשים, ואם נוסף את כל הדורות שהיו צריכים להוולד ממנו ולחיות במשך אותן אלפי שנים - נגיע לעשרות מיליארדים שנועלמו מהעולם ברגע שהרג קין את הבל.

מה גרם לו לכל זה? איך נפל נפילה גדולה כזאת? התשובה אחת: קנאה. התקנא בהבל אחיו, למה הקב"ה קיבל רק את הקרבן של הבל, "ואל קין ואל מנחתו לא שעה"? אם קין היה אדם ישר, היה צריך לעשות חשבון נפש, לחשוב: מה עשיתי? היכן טעיתי? למה ה' לא קיבל את מנחתי? ואז כשיתבונן, יראה שהוא לא כיבד את ה' כראוי, הביא מהפסולת שלו. כשמביאים לאדם מכובד מתנה, הוא זקוק למתנה! חסר לו כסף ומתנות? כשהוא מקבל את המתנה, הוא בעצם עושה טובה לנותן, הוא לא זקוק לה בעצמו. כך הקב"ה, וכי הוא צריך את המנחות הללו? "האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה" (תהלים נ', י"ג)? אלא ה' קיבל את מנחת הבל כי הוא התכבד בו, אבל קין לא התכבד, הביא משהו לא טוב, זלזל, לכן הקב"ה זלזל בו. במקום שקין יחשוב ויבין את זה, התעוררה אצלו מדת הקנאה והגיע להיכן שהגיע.

לשרש ולעקור

האדם חייב לשרש ולעקור מתוכו את המדות הרעות, אם לא - המדות הרעות תהיינה בעורכיו. הוא התנהג לא בסדר - יתנהגו אתו שלא בסדר, הוא כועס - יכעסו עליו. וכן על זה הדרך, עד שאדם עלול להגיע לבית הסוהר ולכל מיני מקומות רעים.

תמיד אדם צריך לעבוד על עצמו להיות שמח בחלקו. הקב"ה ברא קנאה להשתמש בה לדברים טובים, קנאת סופרים תרבה חכמה (בבא בתרא דף כ"א ע"א). החבר סיים מסכת - גם אני אסיים. הוא יודע ש"ס" - גם אני אדע. הוא מתפלל בכוונה - גם אני אתפלל בכוונה. זה כלל שיהיה לכם בחיים - אם הוא יכול גם אני יכול! מי שלא יבנה את עצמו על הבסיס הזה - הוא מחוסר כל.

אבל יצר הרע יודע לקחת את המדות למקום רע, הוא יודע איך לשכנע את האדם. אמר לקין: אני לא אומר לך עד כדי כך כמו שאמרתי לאמך לאכול מעץ הדעת, רק תקנא קצת, מה יש? בזה הפיל את קין, ונכרת זרעו רח"ל. בחור צעיר הוא כמו פלסטלינה, בגיל צעיר יותר קל

יו"ל ע"י

מוסדות ישיבת
'נסא רחמים'

המרכז רח' הרב עוזיאל 26 ב"ב

1700-50-51-52

ykror.org

kise.rahamim@gmail.com

עורך:

הרב עובדיה חן

גרפיקה ועימוד:

שוהם

תמונות:

ארכיון עובדיה חזקוני

אלחי טל

עזרא טרבלסי

י.מ.

ארכיון הישיבה

הרב דוד חזקוני

משה אהרון חזקוני

להקדשות
ולפרסום בעלון
ניתן לפנות:

KTR1700505152@GMAIL.COM

לקבלת העלון במייל

שלחו בקשה ל:

KTR1700505152@GMAIL.COM

שהיה חבר שלו, והוא אכן נתן לו עוד סימנים והבין שזה הוא ולא אחר. לאחר שרבי משה סיפר לי את זה, אמר לי: "באותו רגע אמרתי בלבי בהתפעלות, כמה הרב ידע וצדק במה שאמר, שעוד אראה מה יהיה בסופו!".

הרוצח הראשון

אם אדם לא יעבוד על עצמו ועל מדותיו, הוא עלול להיות גם רוצח. מה היה לקין? מדות לקויות, קנאה שהביאה אותו לרצוח. מאן דעביד הא עביד הא (ע"פ קידושין דף מ' ע"א) - מי שעושה את זה יכול להגיע גם לרצח. כמה האדם צריך לעבוד על עצמו, לא לחפש היתרים לעצמו. "לעולם יהא אדם ירא שמים". אדם יכול למצוא היתרים לעצמו, יכול לכתוב עשרים שאלות ותשובות, ובגלל שהוא קרוב אצל עצמו יתיר את

"לאחר שרבי משה סיפר לי את זה, אמר לי: 'באותו רגע אמרתי בלבי בהתפעלות, כמה הרב ידע וצדק במה שאמר, שעוד אראה מה יהיה בסופו!'"

האסור ויאסור את המותר.

אם אדם רוצה לבנות את עצמו, יזכור תמיד את הפסוק: "שוייתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט" (תהלים ט"ז, ח'), תמיד ישים את הקב"ה מול העינים שלו. ידמיין כאילו חלפו כל השנים מהר מאד, והגיע היום שהוא עומד לפני הקב"ה לתת דין וחשבון, האם יש לו תשובה למה הוא עושה מעשים לא טובים? הרי ברור שאין לפניו לא עוולה ולא שכחה, לא משוא פנים ולא מקח שוחד. רק אז יבין שאין לו תשובה אמיתית לומר לפני ה'.

כאשר אדם שם מול עיניו את הסוף שלו, זוכר איך הוא יעמוד לתת דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, אזי הוא יכול לראות את התמונה בצורה נכונה, בלי נגיעות וטעויות. לכן האדם צריך לגשת לתלמיד חכם להתייעץ ולשאול: "רבי, כך טוב לעשות?". לא לבקש מאיזה חבר שעוד לא הגיע להוראה שיתיר לו כל מיני עניינים, וכל שכן שלא לסמוך על הוראת עצמו.

בגלל מדה אחת של קנאה, קין 'זכה' לתואר: "הרוצח הראשון". הרוצח הראשון שנחשב שרצח עשרות מיליארדי בני אדם. בסוף מה הרוויח? גם הוא עצמו הלך. הקב"ה נתן לו ארכה, אבל "שבעתיים יוקם" (בראשית ד', ט"ו), על ידי הדור השביעי שלו הוא נהרג. אין מנוס מהידים של הקב"ה. יש כאן הרבה מוסר למתבונן. נכון, יש לנו הרבה מדות רעות, אבל מכאן נלמד שצריכים לשרש אותם, לעבוד לעקור אותם כדי שלא ליפול ולא להכשל חלילה.

המעשה אשר יעשו

פסקי מרן ראש הישיבה זצ"ל

ערך: הרה"ג ר' יצחק מאזוז

הלכות ראש השנה

א. אין אומרים וידוי ונפילת אפים בתפלת שחרית בערב ראש השנה. אבל בסליחות באשמורת אומרים (וכל שכן במנחה שלפניו). ואם התחילו הסליחות קודם עמוד השחר, רשאים לסיים כל סדר הסליחות (אך שלא יהיה אחרי הנץ החמה). אולם אם התחילו הסליחות אחר שעלה עמוד השחר אין אומרים עוד וידוי בסליחות ו"ג מידות ולדוד אליך (או"ת תשרי חשון תש"מ סימן ט' ה"ד ותשרי תשס"ח סי' יד אות ד).

ב. בערב ראש השנה, אם הוא אחר מולד תשרי אומרים תקון לאה בלבד, ואם קודם המולד אומרים תקון רחל ולא (או"ת תשרי תשס"ח סימן י"ד אות ב').

ג. בתפלת ערבית שבביל ראש השנה, מתחילים לחתום "המלך הקדוש". טעה וחתם "האל הקדוש", יש אומרים שאינו חוזר, כיון שאין מקדשין את החודש בלילה (וכדין מי ששכח לומר יעלה ויבוא בליל ראש חודש, שאינו חוזר). אבל להלכה צריך לחזור. (בית נאמן גליון רע"ו ר"ה תשפ"ב אות י"א).

ד. מברכים ברכת שהחיינו בקידוש בשני הלילות. וכתב מרן בשלחן ערוך (סימן ת"ר ס"ב): בקידוש ליל שני מניח פרי חדש ואומר שהחיינו, ואם אין מצוי פרי חדש עם כל זה יאמר שהחיינו. (עד כאן). ורבים אינם מחזרים אחר פרי חדש בשעת הקידוש, ואפילו יש פרי חדש מברכים עליו שהחיינו בסעודה בליל ראשון של ראש השנה ואין משאירים אותו לקידוש בלילה השני (אור תורה תשרי תשמ"ח סי' ב' תשובה א' ובית נאמן גליון ער"ה נצבים תשפ"א אות י"ז).

אולם נכון להדר ליטול פרי חדש ללילה שני של ראש השנה. ואין צריך לאכול הפרי מיד, כי מברכים שהחיינו על הראיה בכהאי גוונא. ואם ירצה לאכול מיד אחרי הקידוש יאכל פחות מכזית, שלא יכנס לספק ברכה אחרונה (מרן בהערות "איש מצליח" על המשנ"ב סי' תר ס"ב, וע"ע בהגהת מרן בשו"ת עץ שתול חאו"ח סי' כ"ז). ולכן נהגו להביא חבוש בברך עליו שהחיינו, והואיל ואיתעביד ביה מצוה חדא נעביד ביה מצוה אחרית, ואומרים עליו יהי רצון. וכן יכול לברך שהחיינו על התמרים הצהובים, וכן הרימון (מי שלא אכל ממנו קודם ראש השנה). (אור תורה תשרי תשמ"ו סי' א' עמ' ב' ובית נאמן גליון ער"ה נצבים תשפ"א אות י"ז).

ה. בתקיעות השופר בתשרי של מיושב, צריך לעשות את השברים והתרועה בנשימה אחת. ואמנם צריך להפסיק מעט כדי שיהיה ניכר שזה שברים וזה תרועה, אך לא ינשום באמצע. ואילו בתקיעות בתשרי של מוסף, צריך לנשום קצת בין השברים לתרועה, אבל לעשותם תכופים כמה שאפשר (בית נאמן גליון ל"ב אות ב, ג).

ו. התקיעה של תשרי שבהתחלה ושבסוף היא שש שניות, ושאר התקיעות של תשרי ותשרי הן שלש שניות, השברים כל שבר הוא פחות משניה, והתרועה היא שלש שניות (או"ת תשרי תשמ"ז סי' ב' אות ב', שו"ת איש מצליח ח"ב (חאו"ח סי' לט), בית נאמן גליון רכ"ז נצבים תשי"ף אות י"א - י"ג). (עוד מפסקי מרן צוק"ל בהלכות הימים הנוראים, נדפסו בספר "פסקי הלכות" ח"א סימן א').

תקון ברת

וראוי ונכון מאד לאדם שינדר שינה מעניו בלילות עשרת ימי תשובה ולהוסיף בהם תורה ותשובה כי כשם שהימים האלה המה תיקון לכל ימות השנה גם הלילות המה תיקון ללילות השנה יצ"ו. ומה טובו ומה יופיו אם יעשה בתוך עשרת ימי תשובה תיקון הכרת שכתב רבנו הארי"ה זלה"ה שתיקנו שינדר שינה מעניו להיות ניעור כל הלילה ולא לישן כלל אלא לעסוק בתורה עד אור הבוקר. (חמדת ימים ח"ג עשי"ת פ"ב אות כ"ב - כ"ה)

ואכן בישיבתנו הקדושה עורכים רבני ותלמידי הישיבה תיקון כרת בעשרת ימי תשובה (מוצאי צום גדליה) להצלחת ולרפואת כלל עם ישראל ובפרט לתורמים הנכבדים

המעוניין בברכה אישית ע"י רבני הישיבה בליל התיקון להצלחה לרפואה ולשנה טובה בסך 52 ₪ לכל שם

למסירת שמות לתכלה: מזכירות הישיבה: 1700-50-51-52 אתר הישיבה: YKR.CO.IL רבי ישועה: 05041-58560

קשר סמוי

העושר הרעיניו שהצפין רבנו יוסף חיים זצ"ל בין שורות פיוטו הנאמר ברגש עילאי בליל ראש השנה

תפתח לנו שערי פריה ורביה, בזכות חנניה מישאל ועזריה. ע"פ מ"ש בירושלמי (ספ"ו דשבת) שחנניה מישאל ועזריה היו סריסים ונתרפאו. והנס היה שיצאו מהאש שלמים גם ממה שנפגעו קודם לכן. ועיין עוד בגמ' סנהדרין (דף צ"ג ע"א). ע"ש.

תפתח לנו שערי קבלת תחנון, בזכות יהושע בן נון. ע"פ הגמ' בתענית (דף י"ד ע"ב) שאין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו, אלא אם כן נענה כיהושע בן נון שנאמר (יהושע ז' י') "ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך". ע"ש.

אמנם מרן זצ"ל, ציין כאמור רק מספר דוגמאות, אך סיים בסוף "ישמע חכם ויוסף לקח", ובמקום שהוא קיצר (כדרכו), האריכו תלמידיו במציאת הקשרים לכל בית (וכבר בא ידידנו חריף ובקי רבי אברהם ישעיהו עמרם שליט"א בקובץ "משה ואלעזר" תמוז תשס"ט עמ' פ' וכתב לכל בית את הקשר שלו).

אכן, לאחר שמגלים את ההקשרים המדהימים שבפיוט, מתגלית בפנינו בקיאותו המקיפה של רבנו יוסף חיים בכל מכמני הש"ס והמדרשים.

מעתה לא יפלא מה שמספרים על הגאון המקובל בעל הלשם זצ"ל שהיה מחבב במיוחד פיוט זה, למרות שבמקומו לא נהגו לקראו. מן הסתם הוא נחשף לרבדי העומק בפיוט זה, ולכן לא אז מחבבו.

תקדים לדרך מעניינת זו בפיוטי רבנו יוסף חיים, אנו מוצאים בפיוטו המפורסם ביותר "ואמרתם כה לחי", אותו חיבר כשפקד את ציונו הקדוש של רשב"י במירון בשנת ה'תרכ"ט. בבתי פיוט זה הוא אורג וטווה בדרך מופלאה את השבחים המוזכרים במקורות הרבים (תלמוד, מדרשים וזוהר) על התנא האלוהי רבי שמעון בר יוחאי, ומקבץ את כל שבחים אלו לתוך פיוט אחד שכל בית מתחזר בחזרה פנימית ומסודר לפי הא-ב. כך גם בפיוט "על בית זה ויושבהו" שכתב על אליהו הנביא.

לפני הקידוש בליל ראש השנה נוהגים בני עדות המזרח לומר סדר תפלה ופסוקים המסמלים הצלחה לימות השנה, כפי שסידר רבנו יוסף חיים זצ"ל בספרו "לשון חממים" (ח"א סימן יו"ד). בסוף תפלות אלו, חיבר רבנו יוסף חיים, פיוט ארוך ומרשים, כשבמשפט הפותח מופיע "תפתח לנו שערי...", ובמשפט הסוגר "בזכות פלוני". לדוגמא "תפתח לנו שערי אורה - בזכות הצדיק הסופר עזרא".

קוראי הפיוט נהנים מיופי החרוזים המשולבים ומותאמים בין הפותח לסוגר ככפתור ופרח, אלא שכמעט ואף אחד אינו שם לב לדבר מפליא הרבה יותר, שלמעשה הקשר בין הפותח לסוגר אינו מתבטא רק בחרוז שוה, אלא גם ובעיקר ישנו קשר רעיניו סמוי בין תוכן הבקשה לבין דמות הצדיק שבזכותו אנו מבקשים את אותה בקשה.

פלא מדהים זה גילה לפני שנים מרן רבנו הגדול זצ"ל, ונתן לכך כמה דוגמאות כדלהלן:

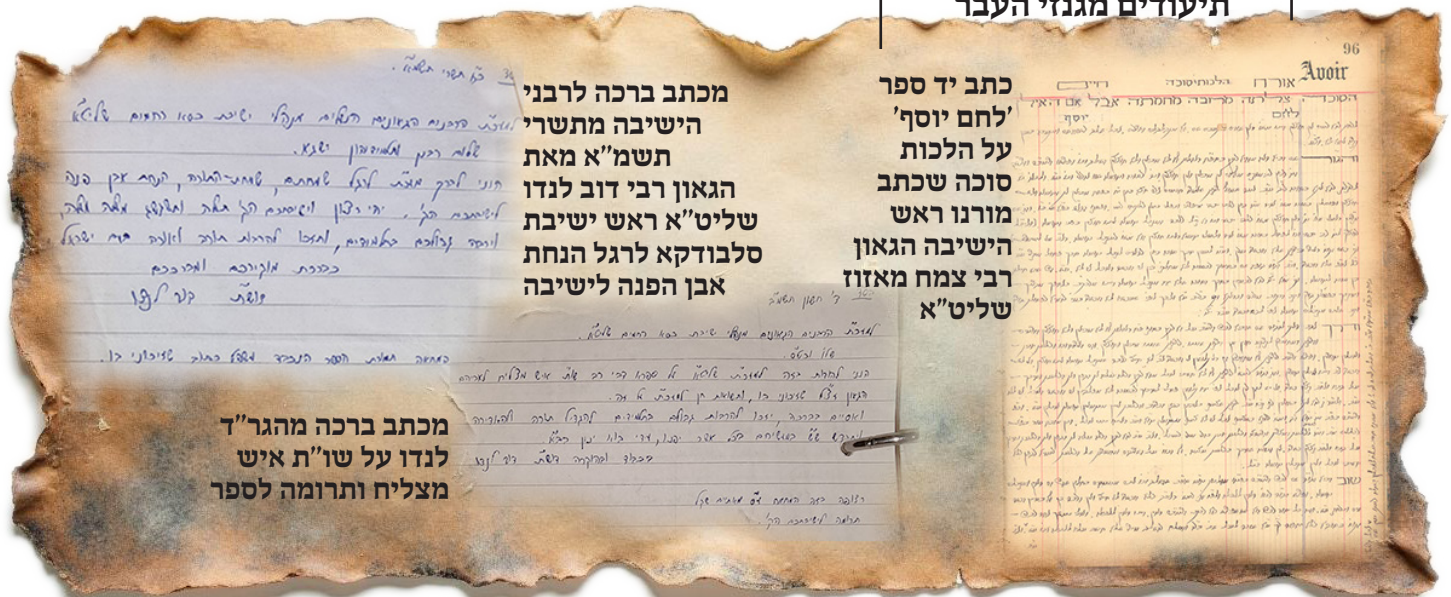
תפתח לנו שערי אהבה, בזכות אביי ורבא. שאע"פ שנחלקו אביי ורבא בהרבה מקומות בתלמוד, מ"מ היתה ביניהם אהבה ואחוה, כמו שמצינו בבב"מ (דף כ"ב ע"א) תרגמה רבא אליבא דאביי. וכן בגמ' שבת (דף קכ"ג ע"ב) תרגמה אביי אליבא דרבא.

תפתח לנו שערי פרנסה, בזכות רבי חנינא בן דוסא. ע"פ הגמ' בתענית (דף כ"ד סע"ב) "בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת: כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת".

תפתח לנו שערי מדע, בזכות בניהו בן יהוידע. ע"פ הידוע שרבנו יוסף חיים ז"ל התפלל על קברו וזכה להשגות גדולות בנגלה ובנסתר, ועיין בברכות (דף י"ח ע"ב).

תפתח לנו שערי פדיה, בזכות רבי יהושע בן חנניה. ע"פ המבואר בגמ' בגיטין (דף נ"ח ע"א) שהיה עוסק בפדיון שבויים.

גנזי המלכות תיעודים מגנזי העבר

חריפתא

חריפות ושנינות מגאוני הדורות

מִן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצ"ל

ד"ר קוצני

אמר פעם שבימינו אי אפשר לקבל תואר ד"ר בלי שיצאו מפיו קוצים ודרדרים, שנאמר "וקוץ ודרדר תצמיח לך" (בראשית ג, יח) - ד"ר ועוד ד"ר...

בדיק בשמא

פעם ביקש מאדם בשם יוסף חדאד את מספר תיבת הדואר שלו, וכשהשיבו, אמר לו שהמספר שנקב תואם בדיוק את הגימטריא של 'יוסף חדאד'...

טיסה להודו בלי כרטיס

פעם אמר: "מי מגיע להודו בלי כרטיס טיסה? מי שאומר 'הודו לה' קראו בשמו" - הודו במלעיל"...

הכל מהעפר

על אלו המתהדרים בדורנו בבקאות נבובה וגנובה, כאשר בפועל שואבים את ידיעותיהם מכח חיפוש במחשב, קרא את הכתוב (קהלת ג, כ): "הכל היה מן העפר - בגימטריא המחשב - והכל שב אל העפר"...

חבדניקי"ם ותפלין

אמר פעם: מנין שהחבדניקי"ם מניחים תפלין לאנשים? שנאמר "וקשרתם אותם לאות על ידכם" (דברים י"א י"ח), "על ידכם" בגימטריא "חבדני"ק"...

שקצים ורמשים

פעם אמר בהלצה שבסין מקיימים בהידור את הפסוק "כל רמש אשר הוא חי - לכם יהיה לאכלה" (בראשית ט, ג)..."

משיח לא עכשיו!

פעם נטפל אליו שוטה אחד בדרך לבית כנסת בערב שבת, ודרש ממנו במפגיע **שיגזור שיבוא המשיח עכשיו!** ביקש לפוטרו מעליו ודחאו בקש: "משיח לא בא בערב שבת" (עירובין מ"ג ע"ב)...

מנורת לילה מן התורה

מנין למדו בני האדם להדליק מנורת לילה בחדר השינה? מהפסוק "ואת המאור הקטן לממשלת הלילה" (בראשית א, טז).

עד שבא הרב עמאר

כאשר נכדיו היו מתקוטטים ביניהם, היה אומר להם: אם היה פה הרב עמאר, היה עושה ביניכם שלום, כי "עמאר" ר"ת **על מה אתם רבים?**...

אשרי יושבי ביתך

כשניסו פעם לדוחקו לנסוע למקום רחוק, אמר: מעדיף אני לקיים "אשרי יושבי ביתך" על פני "אשרי תמימי דרך"...

ש"ס לחתן

רמז למה שנוהגים שהכלה קונה ש"ס מהוורד לחתן, מצא במה שהאשה מכונה בתורה "עזר כנגדו" בגימטריא **ש"ס**.

טוב מאוד - זה המות

למאן דהוא שהטריחו בברכות רבות לאביו ואמו סבו וסבתו וכו', אמר בחיור: "טוב שנברא המוות בעולם, שאילולא כן - היית מבקש ממני ברכות על סבותיך עד אדם הראשון"...

במומו פוסל

פעם נשיא המדינה עייזר ויצמן התבטא בדברי בלע על משה רבנו שקרא לעם ישראל "עם נבל ולא חכם" (עפרא לפומיה). בדרשתו מרן התייחס לכך והסביר את כוונת הפסוק "עם נבל ולא חכם" באריכות, ולבסוף הפטיר בבדיחותא: מתברר ש"עם נבל ולא חכם" - יוצא בדיוק בגימטריא "עייזר" (297). וידוע שסופו היה שהתפטר מנשיאותו בקלון.

הברכה יורדת קודם לנשים

כשביקר פעם מרן בבית הכנסת "בלוויל" בפאריז, נשאל אם יש יסוד למנהג שנהגו בערי תונס בשעת נשיאות כפים בתפלת נעילה, שבאות הנשים עם הבנים והבנות לבית הכנסת ומתכסים בטלית של בעליהן והוריהם להתברך. והשיב שאין מעשה זה רצוי כלל ע"פ ההלכה, ולא הובא מנהג זה בשום ספר מספרי חכמי תונס וכו'. והוסיף לסבר את אוזנם כי עיקר הברכה באה מן השמים (כמ"ש "ואני אברכם", כדעת ר"ע בחולין דף מ"ט ע"א), ומגיעה קודם כל לעזרת נשים ואח"כ לאנשים, ולמה להן לרדת למטה לבית הכנסת...

למך היה שותה ברנדי?

פעם ביקר אצל הגאון רבי כדיר צבאן זצ"ל, וכיבדו רבי כדיר במשקה ברנדי 777, ושאל אותו: איפה נזכר המספר הזה בתנ"ך? ענה לו מרן מיד: "ויהי כל ימי למך **שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה** וימת" (בראשית ה, לא). והוסיף בהלצה שאביו מתושלח חי תשע מאות ששים ותשע שנים והוא חי מאתים שנה פחות, כנראה בגלל שהיה שותה הרבה ברנדי...

מחזורים מעור

לחתן וכלה או מתנת הוקרה
סט מחזורים 1090 ש"ח
סידור/תהילים 230 ש"ח

הטבה מיוחדת לקוראי העלון
הטבעה חנינם

להזמנות: 055-67-32-331 | לקבלת קטלוג m0556874698@gmail.com

במשך שנים ארוכות זכה הדיין המצוין הגאון רבי אדיר כהן שליט"א (בעל שו"ת "ויען הכהן") לשמש את מרן רבנו הגדול זצ"ל בפסיקה ובהוראה, ומרן אף סמך ידיו עליו לענות למכתבים שהופנו אליו. כעת הוא מגלה טפח מעולמו ההלכתי של מרן

בגלל שזה דבר חדש לא רצה למהר להתיר עד שישמע חוות דעת נוספת. ורק עכשיו גם הוא יורה לשואלים להקל, אבל בהגבלה מסוימת, שיניחו את הכפית ויעזבוה מיד, שאם ישאירו את היד על הכפית נראה כמכבה בידים. "ועוד סיפור החקוק היטב מול עיני: פעם אחת ביום תענית דיבור בשיבה (כ"ו שבט תשפ"ב), בא אלי עוזרו המסור ר' עובדיה חדוק, בבוקרו של יום, וביקש בשם מו"ר, שמיד בסיום התענית דיבור (צאת הכוכבים), אבוא לביתו בדחיפות. כשבאתי, ראיתי אותו יושב בסלון בחצי שכיבה, מסובל ביסוריו, כשרגלו מלאה בתחבושות, ואמר לי בצער רב שדרש בזמנו בשיעורו במוצ"ש שאין בארטישוק ספיחין, באותה שנה שהיתה שנת שמיטה, וקיבל מכתב מהרב דוד טהרני להקשות על זה מהרמב"ם, וכיון שאינו מרגיש טוב אינו יכול לעיין, ומחמת בריאותו חייב לאכול וכבר מאתמול אינו אוכל וסובל מאד, ואינו רוצה לסמוך על היתר המכירה כל שיש אפשרות אחרת. ומיד עיינתי בדברים במשך הלילה, ובאתי אליו למחרת עם דחיות לדברי הרב טהרני. ולקח החומר, ואח"כ במהלך היום שלח לי לאמר "החייטני", ושלח סכום כסף כדרכו בקודש שאינו חפץ ליהנות מאחרים בחנם. [והמכתבים בזה פורסמו מקרוב בקובץ ויען שמואל חלק כ"ח עמ' תש"ה-תשי"א]."

– כבודו זכה שמרן בערוך ימיו סמך ידו עליו להשיב תשובות למכתבים הרבים שהופנו אליו. כיצד התחיל הדבר?

"אחר שנים רבות שמו"ר היה עונה בעצמו, ורק מידי פעם נותן לכמה מתלמידיו כשהיה עומס, בחודש טבת התשע"ז, כשמונה שנים ושלושה חודשים לפני פטירתו, הביאני המלך חדריו, ואמר לי שכבר הגיע לעת זקנה, שעבר גיל שבעים, ומסופר על הגר"ע יוסף שמגיל שבעים הפסיק לענות על מכתבים (מלבד מקרים חריגים), והתרכז בכתיבת ופיקוח חיבוריו, וגם הוא רוצה להתרכז בעריכת חיבוריו (שאכן מאותה תקופה והלאה תפסו תאוצה רבה ויצאו מאז כל שנה בממוצע שני חיבורים מתורגומים). ומה גם שמאז שהתחיל שיעורו במוצאי שבת להתפרסם ברבים, באמצעות הלוויין וכלי התקשורת ועלוני "בית נאמן", התרבו השואלים, וכוחו כל עמו לענות לכולם, ובפרט שחלקם לקנטר, לכן הציע שמעתה אני אענה על כל המכתבים."

– המכתבים הופנו ישירות לכבודו?

"בהתחלה מרן היה פותח את המכתבים בעצמו, חלק משאיר לו ואת רובם מעביר אלי. ואחר שראה שהענין הולך בטוב, אמר שמכאן והלאה המכתבים שמגיעים אלי יעברו אלי כמות שהם סגורים וחתומים, ואני אפתח ואקרא ואענה בעצמי, ואם אראה לנכון לפי הענין להחזיר לו שהוא יענה או לפחות להתייעץ עמו כיצד לענות או להראות לו את התשובה לפני שאשלחנה, אבוא אליו עם המכתב."

– איך מרן הכיר על כך טובה?

"על אף שהזכות היתה כולה שלי - להיות מחובר אל הטהור וללמוד מדרכיו בהלכה, מרוב ענוותנותו החזיק לי טובה על כך בכל הזדמנות, ולעתים שראה תשובה יפה היה מוציא מחיקו שטר של מאה דולר (או מאה או מאתיים שקלים), ונותן בשמחה, וכשהייתי מסרב (בפרט שדאג שיהיה לי מהשיבה תוספת משכורת על ענין זה), לא היה מרפה ונותן בשמחה."

להצדיק את הצדיק

– בכמה הזדמנויות הטיל מרן על כבודו משימות תורניות כבדות משקל לעמוד על משמר כבוד התורה. כבודו יוכל לספר עליהם?

"כבוד חכמי ישראל בעיני רבינו הגדול היה לאין שיעור, וכשביזו תלמידי חכמים לא היה יכול לחשות והיה מגלה אכפתיות יוצאת דופן. פעם שלחו לו רשימה ארוכה של מחלוקות בין מרן הגר"ע יוסף למהר"ם הלוי, ורצה בכל מאודו לעבור על כולם ולהכריע באופן מדוד ושקול, ובלי התקפות על צד אחד שחולק על הצד השני, ולפרסם הכל בקונטרס "המכריע" (כשם

רבי אדיר עם מרן בבירור הלכה

– כמי שהיה מקורב מאוד למרן בענייני הוראה ופסיקה – אנו פותחים את השיחה – מה היתה למעשה גישתו בהכרעת ההלכה?

"במהלך השנים הרבות ששהיתי לצדו של מו"ר, ובפרט בשמונה שנים ומעלה האחרונות שהייתי המוליך והמביא בענייני ההלכה הבאים לפתחו, הייתי משתדל לראות וללמוד ממעשיו ומאחרותיו, ונוכחתי לראות את התמהיל העדין והנדיד שהביאו להיות חד בדרא בפסיקה: מצד אחד לא זז מפשט הדברים בלי הכרח, ומצד שני היה שוקל אותם בהגיון בריא ומוצק. מצד אחד היה פוסק לפי ניתוח הסוגיא, ומצד שני לא זז מהכללים המוסכמים בקבלת הוראות מרן והגלוה. מצד אחד היה עצמאי בהבנת הסוגיא, ומצד שני כופף את הראש לפני הבנת הראשונים וגדולי האחרונים. מצד אחד הלך עם האמת ואם נראה ברור הדבר לא נרתע גם מול גדולי האחרונים, ומצד שני נזהר לא להיות "עצמאי מדא" ולא למהר לפסוק כנגד הוראה ברורה ומוסכמת אצל רוב גדולי האחרונים לדורותיהם. מצד אחד ראה איך לשמור על מנהגים עתיקים ולקיימם (ומרגלא בפומיה, אמרו רבותינו "חכם גדול אתה שקיימת דברי חכמים", שאין חכמה להרוס אלא לקיים), ומצד שני לא הלך 'ראש בקיר' עם המנהג אם הוא ברור שהוא נגד ההלכה או נגד גדולי הראשונים שיצאו לאורה זה עתה. מצד אחד נזהר לא לתת יד לקולות שעלולות לגרום לפריצת גדר ולא להקל ללא צורך אמיתי, ומצד שני לעתים להדחק לחפש היתר כשאין ברירה אחרת, בפרט אם הוא ענין שקשה לצבור לעמוד בו. ממש ראינו בעינינו איך הוא "נותן בים דרך ובמים עזים נתיבה" בדרך כבושה וסלולה, להוציא לאורה, הלכה ברורה."

– מה כבודו יכול לספר על יראת ההוראה המפורסמת שלו?

"זו היתה סוג של יראת שמים שאינה שייכת לדורנו (כהגדרת הראשון לציון הגרש"מ עמאר). על אף שלא היה מתחמק מלהורות, וכשעניין בדבר והסיק מסקנא היה מורה מה שעלה לו באופן מוחלט, מכל מקום כשעדיין לא עיין בדבר, היה מהסס מלהורות. ולעתים גם אחרי שכתב תשובה, שהרגיש שאולי אין הדברים מספיק ברורים, וצריכים עיון נוסף, היה משהה את התשובה עד שיבדוק הדבר. בדברים חדשים לא מיהר לפסוק עד שקיים בעצמו ותשועה ברוב יועץ אף בהתייעצות עם קטני תלמידיו."

– אפשר דוגמא?

"כמה ימים לפני ראש השנה התשע"ז, אמר לי עוזרו ר' עובדיה חדוק, שהרב קורא לי למשרדו בשיבה, וכשבאתי אמר לר' עובדיה שיראה לי את השאלה, שהיתה בעצם הסרטה שנשלחה אליו בה מראים איך אפשר לכבות את הגז ביום טוב באמצעות כפית ששמים על החיפושן וגורם לכיבוי הגז. ושאל מה אני אומר על כך, והשבתי שלכאורה אחר שאין זה מתכבה מיד רק אחר כמה שניות, חשיב כגרמא, וכמבואר בשו"ת יחוה דעת ח"א (סי' ל"ד). ואז אמר לי שגם הוא חשב להתיר מטעם זה, וכמו שביאר הגר"ע בהסכמתו לשו"ת מקוה המים חלק ב' שכל שאין נעשה מיד חשיב גרמא. רק

ספרו של רבינו ישעיה די טיראני. והתחיל במלאכה ופירסם מזה בירחון אור תורה, וכשראה שהענין מתעכב לרוב טרדותיו, הטיל עלי את המלאכה, ובכל שבוע הייתי מביא לו חמש-שש מחלוקות עם ההכרעות שכתבתי והיה עובר עליהם ומפרסמם באור תורה (ולאחר מכן קובץ הכל בקונטרס "המכריע" שהופיע בכמה מהדורות).

"כשראה בחודש ניסן תשפ"א השגתו של הרב הכותב בקובץ עץ חיים הנד"מ (עמ' ת"ב) על דברי מרן הגר"ע יוסף בספר חזון עובדיה - חנוכה (עמ' פ"ה) בענין ההיתר מכירה, שעשאוהו כאילו לא ידע מאי קאמר, כאב לרבינו מאד על כך, והפציר בי לעיין בהשגתו, וכשעיינתי וכתבתי הנראה לעניות דעתי, כתב לי רבינו בשולי הדברים: לדעתי כדאי להדפיס את זה... כי היום פשתה המספחת, ועשו את רשכבה"ג כזורה במרדה וברחת. ע"כ (ונדפסו הדברים בקובץ ויען שמואל כך כ"ד סי' מ"ד).

"גם כשהופיעו קונטרסים שונים בלשון משפילה ומבזה נגד גדולי הדיינים בבתי-הדין הרבניים, כאב לו לראות ביזוי תלמידי חכמים בראש כל חוצות, ובקשני לעיין ולבדוק הדברים במקורן, ואחר שעבר על מה שכתבתי, ביקש לפרסם הדברים בהוראתו באור תורה. ובסוף הדברים כתב מכאב לבו: "ראיתי כל דברי ידידנו הה"כ עליון למעלה שליט"א, וישר כחו ששיבר מתלעות עול ומשיניו ישריך טרף, וחלילה לתורת אמות שתפול ביד זייפנים ורמאים. ואחרון הכביד שכותבים שאפשר לשמוע הקלטה מהג"ר דוב לנדא, ולהקל על הקורא "העתיקו" דברי הרב לנדא בסילוף, 'המעתיק הרים ולא ידעו, אשר הפכם באפו' (איוב ט' ה')...".

"כשבאתי להוציא שו"ת ויען הכהן חלק ג' על חלק אבן העזר, שיש בו כמה מאמרים להגן על פסקיו של מרן הגר"ע יוסף שיש שחלקו עליהם בלשון מדברת גדולות, אמר שיכתוב מבוא מיוחד לספר העוסק בכבוד חכמי התורה בכלל והגר"ע יוסף בפרט, וחרף חולשתו כתב מבוא יחסית ארוך (חמשה עמודים)".

שימת לב לילדים

– כמי שזכה להתפלל בקביעות עם מרן זצ"ל, מה היה טיב הקשר שלו עם המתפללים?

"היתה לו רגישות ושימת לב מיוחדת לילדי בית הכנסת. זכורני באחת השבתות, בתפלת מנחה, באתי לתפלה עם בני ה"ר רחמים מתניה נ"י שהיה קטן פחות מגיל שלוש שנים. כשהחזירו את הספר תורה להיכל, ניסה אף הוא להתקרב לס"ת ולנשקו, אך בהיותו נמוך ואנשים רבים מסביב הס"ת לנשקו, לא הצליח לנשק. אף אחד לא שם לבו לזה, מלבד אחד המיוחד, מרן רבינו הגדול זצ"ל, וממקומו קרא "תביאו לו לנשק", ואז פינו האנשים מקום

לילד הקטן שיגיע לס"ת, ועצר המוליך, כדי שיוכל לנשקו. "גם פעם אחת בהגיע בני הנ"ל מבהית לביהכ"נ, בהיותו ילד, כבן עשר, כדרכו בקודש לשמוע דברי אלקים חיים בדרשת מו"ר בין מנחה לערבית, ואני התעכבתי בישיבה ועדיין לא באתי, כשראה הילד שאביו איננו, בא לצאת ולא להשאר שם לבד. מו"ר שהיה באמצע הדרשה, אף על פי כן שם לבו לכך, וגם הבין למה הילד קם לצאת, ואמר בתוך דרשתו בקול "רחמים מתניה, תשאר כאן, אל תדאג, עוד מעט אבא יגיע" (ואחר התפלה סיפרו לי זאת המתפללים שהתפעלו שהרב שם לפרטים הקטנים, ואף מכיר היטב את שמו של הבן)".

– מה היה הברור ההלכתי האחרון?

"ביום שני י' באדר התשפ"ה זכינו שישב עמנו בפעם האחרונה ללבן בארוכה ענין הלכתי-צבורי חשוב, בענין כשרות הבשר הבא מחוץ לארץ. וכבר אז היה נראה חלש מאד, ובסוף הפגישה התקיימה שם תפלת מנחה, ובא לקום לתפלת העמידה וכמעט ולא הצליח עד שנכדו המסור רבי אלחנן עזר לו ממש להתמך על הספריה, וכשבא נכדו לשים לו את הכובע, אמר שהכובע כואב לו, והוריד את הכובע, וכדרכו במליצה (גם כשהוא בעת חולשה) אמר "פעלת לחוסים כך" כך ראשי תיבות בלי כובע. ונצטערת לראותו כל כך חלש".

– מה התמונה שכבודו יזכור ממרן?

רבי אדיר עם מרן בפורים האחרון לחייו

"תמונות הווד של מו"ר בלומדנו לפניו בשיעוריו היומי בעיון, איך לעתים בסוגיא סבוכה, שם ידו על מצחו, מתרכז דקות אחדות, בהם צולל בים התלמוד, ולאחריהם מרים ראשו ובחזרה דאורייתא אומר מהלך ישר ואמיתי. זכרו לא ימוש מאתנו לנצח".

חכמתכם ובינתכם לעיני העמים

ויהי לפלא: כשהאקדמיה הצרפתית הודתה: מרן צדק והם טעו

לאחר קריאת המכתב, המורה כבר לא יכול היה להשאר אדיש - ניכר היה כי הרב הזה מבין מה שהוא כותב... ואולי הוא באמת צודק... לא נתקרה דעתו עד שעמד ושיגר לאקדמיה בצרפת את המכתב של מרן על שמו וכאילו הוא בעל הדברים...

עברו חלפו להם מספר חודשים, הענין כמעט נשכח, עד שהגיע מכתב מצרפת המיועד למורה: "אכן, מצאת מקום חרפתנו, השאלה במבחן היתה שגויה, וכך גם תשובתה שבצדה. לאות הוקרה על גילוי הטעות, הרינו מעניקים לכבודו פרס הצטיינות..." לא רק שאותו מורה לא העביר את הפרס למרן, אלא שלמרן לא נודע מעולם סוף הסיפור, שהאקדמיה הצרפתית הודתה שהוא מצא טעות שכל המורים והפרופסורים הגדולים לא שתו לבם אליה. ד"ר אהרן שסיפר לנו את סיפורו, הסביר שעקב עליית מרן לארץ, נותק הקשר ביניהם, ומעולם לא הזדמן לו לספר את הסיפור למרן.

המסר שזועק מסיפור הוא לא רק על עצם הגאונות המופלאה של מרן, אלא גם סדרי העדיפויות שלו: אפילו שחי בסביבה שהעריצה את לימודי האקדמיה, והיה מסוגל בקלות לשלב תורה ומדע ו"לכבוש" את העולם האקדמי, בכל זאת בחר בלא היסוס להקדיש את כל כוחו וכשרונו לעמל התורה, בלי לסטות ימין ושמאל. זה גם מוכיח כי כשאדם חי עם מוח של תורה, החשיבה הישרה והבהירה משפיעה עליו בכל תחום.

יסודה, וממילא אין מה לחפש תשובה..." אהרן התקשה להאמין: "מה? השאלה אינה נכונה?! יכול להיות דבר כזה?!" מרן חייך: "אכן, כפי שהראתי לך, זה פשוט לא מסתדר לפי הכללים".

למחרת, כאשר דרש ממנו המורה את הפתרון החסר, נענה אהרן: "המורה, השאלה של אתמול בטעות יסודה". "מה זאת אמרת?", לא הבין המורה. "הרב שלנו אמר לי שיש טעות בשאלה", ענה הנער בבטחון.

"הרב שלכם?!", זעם המורה. "מה לרב ולמתמטיקה?... כאן בבית הספר אנו כל הזמן מנסים להוציא אתכם מהבובן הזה של הבערות והבורות, ואתה פונה לאנשי דת לשאול על תרגילי בגרות...". כשראה הנער מתקשקש להאמין למרן, ניסה מכיוון אחר: "הנה, יש לי כאן את התשובה המלאה של האקדמיה לשאלה הזו, תראה אותה לרב שלך. עם כל הכבוד, כנראה הוא לא מבין מה זה האקדמיה הצרפתית, תסביר לו שלא יתכן ששנים רבות מאות אלפי תלמידים לומדים תרגילים אלו כהכנה לבגרות, ופתאום בא איזה רב מגלה שיש טעות...".

בערב הראה הנער אהרן למרן את התשובה. מרן לא התרשם והתבטא בחריפות: "כותב השאלה - שוטה, ואילו כותב התשובה - שוטה מוחלט...". מרן לא הסתפק בזה, אלא טרח וכתב למורה מכתב מנומק ומפורט מדוע עצם השאלה מנוסחת בטעות.

את הסיפור המופלא הבא שמענו מכלי ראשון מד"ר אהרן ב. רופא פנימי מירושלים. בנערותו למד הלה בבית הספר הצרפתי בתנוס, ובשעות הערב ובימי ראשון היה קובע לימודו בישיבת חב"ד "אהלי יוסף יצחק" היכן שלימד מרן.

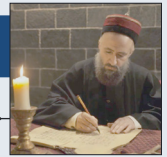
לקראת מבחני הבגרות, הגיש המורה לתלמידים מבחני בגרות ישנים במתמטיקה שנערכו על ידי האקדמיה הצרפתית, כדי שישנו לעצמם את סוגי השאלות ויתכוננו היטב לבחינה.

אהרן, שהיה תמיד התלמיד המצטיין בכתה, הצליח לפתור את כל השאלות - מלבד שאלה אחת, שלמרות שהתאמץ הרבה - לא הצליח לפצח אותה, בעוד כל חבריו לכתה מצאו פתרון מלא.

באותו ערב הגיע לישיבה בפנים נפולות. "למה נפלו פניך?", התעניינו בני הישיבה. אהרן שיתף אותם בקושי, והם יעצו: "לך לרבי מאיר. הוא גאון בכל חכמה - ודאי יוכל לעזור לך".

הנער התפלא - מה לר"מ בגמרא ולתרגילי מתמטיקה מסובכים... אך תלמידי הישיבה דחקו בו: "מה אכפת לך - תלך ותראה שלא תתאכזב".

הוא ניגש למרן והציג בפניו את השאלה, מרן התבונן בה דקה, ואז מתוך ההתבוננות עלה בראשו שמא קיים כלל כזה וכזה, ואז וידא זאת עם הנער וכן היה פעמיים ושלוש ככל שהעמיק בשאלה. הנער הנהן בהסכמה, אכן כך היה למדו. הסיום היה מפתיע. "אם כן", פסק מרן בנחוצות, "השאלה עצמה בטעות

ביאור הנוסח שאומר החזן כשאינ כהנים בדוכן: "ברכנו בברכה המשולשת בתורה" וכו'

מבאר שאין תיבת "בתורה" סמוכה לתיבת "המשולשת"

במה שאומר השליח ציבור בחזרה: אלקינו ואלקי אבותינו ברכנו **בברכה המשולשת בתורה** הכתובה על ידי משה וכו', נראה לי שאין מלת "בתורה" סמוכה למלת המשולשת. אלא מלת המשולשת מופסקת, ומלת בתורה נסמכת לאחריה. וכן שמעתי מתלמיד חכם אחד שמפסיק כן. ושאלתי טעמו בזה ולא השיב רק אמר שכך הורגל וכמדומה לו שכך שמע מפי גדולים.

ונראה לי דהנה מלת "משולש" בלשון הקדש נמצא על שתי כוונות: [א], או שהדבר בעצמו בעל שילוש כמו שלשה חלקים או שלש זוויות וכיוצא, וכן קחה לי עגלה משולשת וכו' [בראשית טו, ט] ופירש רש"י שיקח שלשה עגלים, כי עגלה הוא שם המין כמו ויהי לי שור וחמור [שם לב, ו], והיא משולשת, כי יש ממנה שלשה גופים. [ב], וכוונה שניה שהדבר נכפל

פעם שלישית. ועל כוונה זו הוא תמיד נקשר לאחריו בבי"ת כמו בדברי רז"ל דבר פלוני כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים. **והנה** בנדון דידן פירוש ברכה המשולשת היינו בעלת שלשה חלקים שהם שלשה פסוקים שבברכת כהנים, ואם נסמך מלת המשולשת למלת בתורה יהיה משמעותו שנכפלה בתורה פעם שלישית, אלא ודאי כאמור דמלת משולשת לחודה קאי. ולא ראיתי כעת מי שדיבר בזה.

מבאר את לשון התפלה "בתורה הכתובה" וכו'

ושאר הלשון "בתורה הכתובה על ידי" וכו', נראה לי שהוא כמו חסר מלת אשר, כאילו אמר בברכה המשולשת אשר בתורה הכתובה וכו'. ומה שאמר בתורה הכתובה, ולא אמר הכתובה בתורה ולא תחסר מלת אשר, שמעתי אומרים שהכוונה בתורה הכתובה היינו בתורה שבכתב ולא שבעל פה. ואינו נכון. אלא נראה לי מפני

שאם היה אומר כן היה המשמעות שהתורה עצמה בלתי כתובה על ידי משה ח"ו, רק הברכה כתובה בה על ידו והתורה עצמה תהיה למאן דהו ח"ו, ולכן הוכרחו להניח מלת הכתובה אחר מלת בתורה שתהיה משמעותה על התורה עצמה שהיא כתובה על ידי משה. זה מה שנראה לי. וזכורני שראיתי לפניו בספר אוצר התפלות שנכנס בזה. ואינו מצוי אצלי כעת¹.

הכלל העולה (מבן המחבר - מרן רבנו ראש הישיבה זצ"ל הכ"מ):

"אלקינו ואלקי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת, בתורה הכתובה" וכו'. כן יש להפסיק. ולא "המשולשת בתורה", דאם כן משמעותו שנכתבה ברכה זו פעם שלישית בתורה, כמו דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים (ב"ק דף צ"ב ע"ב). (שו"ת איש מצליח כרך א', חלק א"ח סימן י"ט)

1. כעת זכני ה' לרכוש סידור אוצר התפלות, וזה לשון הרב עיון תפלה שם (דף קפ"ד ע"ב): בתורה הכתובה, כן הוא בכל הנוסחאות. ואלה המהפכים סדר התיבות ואומרים הכתובה בתורה, הם משנים ממשטע שטבעו כחכמים. עד כאן. ונראה שהוא כהבנת אבא מארי הגאון זצ"ל, מדקבע לשון בתורה הכתובה, משמע שכן הוא ההפסק. ובפירוש הרב עין יוסף שם כתב בשם השל"ה שהיא משולשת בתורה הכתובה על ידי משה, משום דלית לה תרגום. ואף שבחומשים שלנו יש תרגום על אלו הפסוקים אפשר שזה התרגום אינו מקובל סמיני. ע"כ. והראוני שפירוש זה מקורו בסידור מהר"ר הירץ ש"ץ (דפוס טיהינגן שנת ש"ך, ונדפס שנית בצילום בארץ ישראל התשל"א) וז"ל: המשולשת בתורה. יש מפרשים יברך יאר ישא. ורבי שלמה מולכו מפרש ג' עליונים (כתר, חכמה בינה) נקראים משולשים במצוות התורה. ולדעתי משולשת בתורה היינו משום דלית להו תרגום וצריך לשלש המקרא מה שאין כן בברכות אחרות שנים מקרא ואחד תרגום. והכי נמי מסתברא מדאמר הכתוב [ה] על ידי משה ולא על ידי המתרגם. עכ"ל. (ועיין עוד בספר עוד יוסף חי להגאון רבנו יוסף חיים, דרושים, בפרשת נשא בשם ווי העמודים). ובמחילת כבוד תורתו כל זה דרך דרש לומר שכיוונו על קריאת שנים מקרא ואחד תרגום. והפשט הפשוט כפירושא קמא שהיא משולשת בת שלשה סעיפים יברך יאר ישא. ואחר כך "בתורה הכתובה" וכו' רצונו לומר אשר בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, כפירוש אבא מארי הגאון זצ"ל. וכיוצא בזה: את הדרך [אשר] ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו [שמות יח, כ]. כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים [אשר] לים מכסים [ישעיה יא, ט]. ועיין עוד בסידור איש מצליח [מהדורא ראשונה ושניה] בסופו בקונטרס לאוקמי גירסא (אות ס'). ע"ש. ושוב ראיתי להרב קף החיים (סימן רפ"ה ס"ק י"ח) בשם הרב פתח הדביר ועיין עוד בספר כתר שם טוב (גאון) חלק א' עמוד נ"ט (בהערה) השערות שונות בזה, ואת כלם ישא רוח. ואין כאן מקום להאריך. נאמ"ן ס"ט.

מבית ההוראה

שאלות אקטואליות ומצוות בהלכה משיעורו של מורנו הגאון הרב מצליח חי מאזוז שליט"א

בגדים חדשים לראש השנה

שאלה: האם יש ענין לקנות חליפה או שמלה חדשה לסימן טוב לכבוד השנה החדשה?
תשובת הרב: הט"ז (סי' תקפ"א סק"ה) כותב בשם מהרש"ל, שאדרבה, **לא ילבש בראש השנה בגדי רקמה ומשי** כמו בשאר ימים טובים. ומדוע? כי אמנם בשולחן ערוך (סי' תקפ"א ס"ד) נפסק שמכבדים ומסתפרים לפני ראש השנה כדי להראות שאנחנו בוטחים בקב"ה שיוציא אותנו זכאים בדין, אבל מצד שני צריך האדם לא להראות לזולזל ביום הדין. וגם אנחנו לא אומרים הלל ביום ראש השנה, כי יש מרחק רב מלהראות ביטחון ולהישען על הקב"ה לבין להתהדר ולהראות שהאדם אינו מפחד. ולכן מהרש"ל כותב שלא ללבש בגדי רקמה ומשי כמו בשאר ימים טובים. ולכן **אדם שרוצה לקנות חליפה חדשה, הנכון יותר לקנות ליום טוב של סוכות**. אז יקיים מצות ושמחת בחגך, אבל ביום ראש השנה צריך ללבש בגדי שבת מכובדים, ולא יותר מזה.

בירך על שופר אחד ורוצה לתקוע בשופר אחר, כיצד ינהג

שאלה: תקוע שלא הצליח לתקוע בשופר והביאו לו שופר אחר לתקוע בו, האם צריך לברך שוב?
תשובה: אין לברך פעם נוספת.
מקורות: כתב במשנה ברורה (סימן תקפה סוף ס"ק יח) שאם השופר השני היה מונח על שולחן, מסתמא דעתו היתה על כולם. ואם השופר לא היה לפניו אלא אחד מהציבור ראה שהתקוע מתקשה לתקוע והביא לו שופר קל יותר, מלשון המשנ"ב שם משמע שצריך לחזור ולברך. וכן כתב במפורש לעיל (סק"ד) בשם שו"ת בנין עולם (סימן לא), שדימה זאת למי שבירך על קריאת התורה ונמצאה טעות קודם הקריאה, שמוציאים ספר תורה אחר וצריך לחזור ולברך. ע"ש. אבל באמת גם לגבי ספר תורה אין הדבר מוסכם, ויש אומרים שאין צריך לחזור ולברך, מפני שברכתו היתה על עצם הקריאה בתורה ולא דוקא על אותו הספר, וקל וחומר לגבי שופר שמברך על השמיעה ולא על התקיעה. וכ"כ בכף החיים (אות טו) שאין לתקוע לברך פעם נוספת על השופר, וכמו שכתבו הפוסקים לגבי קריאת התורה. ויש להעיר על דברי המשנ"ב, שכאן מבואר שיש לברך, ואילו לעיל (סימן קמג סק"כ) לגבי

קריאת התורה פסק שאם נמצא טעות בין ברכה לקריאה מוציאים ספר תורה אחר ואינו צריך לחזור ולברך. וצ"ע. וראיתי להגר"פ שיינברג זצ"ל בספרו משמרת חיים (ח"א הלכות ראש השנה עמוד סו) שעמד בזה וכתב לחלק, דגבי מצות שופר הכוונה למצוה עושה אותה חפצא של מצוה, דהיינו תקיעת שופר של מצוה, ובלי כוונה הוי קול בעלמא, ולכן אם לא כיון לשופר אחר, ברכתו אינה חשובה כתקיעה של מצוה, וברכתו לא חל עליה כלל, ולכן צריך לברך פעם נוספת. מה שאין כן גבי ברכות התורה, שהברכה על התורה שאומרים, היא חפצא של תורה אפילו בלי כוונתו, שזה במציאות דברי תורה, ולכן אף שלא כיוון לצאת בתורה זו כשבירך, מכל מקום הוי חפצא של תורה וברכתו חלה עליה. ע"ש. ולע"ד אין זה ברור, שהרי אין לשופר קול משלו, אלא התקוע הוא נופח בו ומוציא קול, ומאן דנפח מדיליה נפח, ועל אותו קול שהאדם מוציא לשם מצוה הוא מברך. ומה לי אם מוציא קול זה משופר זה או משופר אחר, וכמו שכתב שם המשנ"ב (סימן קמג ס"ק יט) דדעתו היתה מתחלה על פרשה זו, מה לי ספר תורה זו או אחרת. עיין שם. והוא הדין בנידון דידן. ועכ"פ קשה לי להעמיד כן בדעת המשנ"ב מפני שבשעה"צ כאן (סימן תקפה אות יג) ציין לתשובת בנין ציון, והוא סבירא ליה לדמות שופר לקריאת התורה, ולדברי הרב משמרת חיים היה למשנ"ב לכתוב דבנ"ד כולי עלמא מודו.

מעשה במחשבה

התיק של מישל...

ושוב, אך האיש התגלה כאגוז קשה לפיצוח. כעת ניצתה בעמוס ההבנה. פתאום הבין מדוע כל כך חשוב היה לרבי מצליח שיבטיחו להשתדל בעניין. מעתה החליט לא להרפות עד אשר ישתכנע האיש לתת את הגט. התמסר כל כולו לעניין, וישב לשכנעו במשך תשע שעות! עד שלבסוף ניאות. בינתיים הגיע רבי חיים מאדאר לצרפת, כתב מיד גט חדש, ונמסר כהלכה.

למפרע, הוברר כי כאשר ביקש בית הדין בפאריז להכשיר את הגט הפסול, ולא אבו לחוש לדברי מרן האיש מצליח, עלו הדברים ונשמעו בעלמא דקשט. וכמו בחייו שהיה טורח מאוד מבלי להתחשב בזמנו כדי שהגיטין ימסרו כדת וכהלכה, ופעמים שהיה שולח מכתבים רבים להבטיח כשרותו של גט אחד, כך גם במוותו, לא ויתר ופעל משמים כדי שהגט ימסר כדת משה וישראל.

ממישל בעלה הראשון. פנתה אותה אשה לרב הראשי רבי חיים, והוא פנה לבית הדין בפאריז שיקראו לבעל ויסדרו גט. תשובתם של בית הדין בפאריז היתה מפתיעה. הם טענו כי הגט כבר קיים, מאחר ומישל רצה להינשא בפאריז, ובית הדין התנה את נישואיו בכך שיפקיד אצלם גט פטורין לאשתו הראשונה. שלחו בית הדין דפאריז את הגט המוכן לתונס, ונראה היה כי הכל בא על מקומו בשלום.

דא עקא, כשהגיע הגט לידי של הרב הראשי, בדק את כשרותו, ולצערנו מצא בו ספיקות רבים אשר הטילו ספק בכשרותו. כשפתח ועיין בספרים, מצא שרבי מצליח בשו"ת איש מצליח דן בעניין גט כזה ופסלו. שלח איפוא לבית הדין בפאריז את ערעורו על הגט, אך הם עמדו על משמרתם וטענו כי הגט כשר ורק האיש מצליח מחמיר! הוחלט איפוא לבקש את חוות דעתו של בנו של מרן האיש מצליח הלא הוא מרן זצ"ל שיכריע בדבר.

כל זה סיפר הרב מאדאר לעמוס, וכאן ביקש את עזרתו לשלוח דרכו מצרפת את הדין ודברים בענין הגט למרן, מאחר שלא ניתן היה לשלוח מכתבים ישירות מתוניסיה לישראל.

עמוס התרגש לראות את דברי החלום מתאמתים לנגד עיניו, והזדרז להיות שליח מצוה לקיים את שהבטיח לרבנו בחלום. בכל זאת, נותרה תמיהה בלבו, מדוע הוצרך רבי מצליח לרדת ממרומים ולדחוק בו בתוקף להשתדל בתיק של מישל, אם מדובר בסך הכל בפעולה פשוטה של שליחת מעטפה בדואר...

כאשר קיבל מרן את מכתבו של הרב מאדאר, עיין בדבר, והכריע בדעתו הרחבה כי הגט פסול אפילו בדיעבד. כדי לסיים הדבר בכי טוב, יעץ לרב הראשי שהיה גם סופר סת"ם לנסוע לצרפת, ולכתוב בעצמו גט חדש, ואחר כך למסרו לאשה.

ואכן, רבי חיים קיבל את העצה והתכוון לנסוע לצרפת ולסדר את הגט, אך קודם לכן התקשר למר עמוס, וביקשו לדבר בינתיים עם מישל, כדי להכשיר את הקרקע לכתיבת הגט.

עמוס נסע למישל ודיבר עמו, אך כאן הוא נתקל בחומה בצורה. למרות שבעבר הסכים לתת את הגט שחייבוהו בית הדין כדי להינשא, כעת כאשר כבר לא היה מחויב לכך, גילה התנגדות עזה.

עמוס ניסה לדבר עמו שוב

בשנת התשמ"ט, נשלחו למרן רבנו הגדול זצ"ל ולאחיו שליט"א אתרוגים מרוקאים מאת הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל, על ידי שליח נאמן המנוח מר יעקב כהן ז"ל שבא לחוג את חג הסוכות בארץ ישראל. למגינת הלב, מר יעקב לא שב לארצו. ביום ל' תשרי תשמ"ט, ארעה טרגדיה נוראה, והוא נספה בתאונת דרכים יחד עם אשתו ובנם. נותר לפליטה רק בנם הקטן, נתן שמו שיבדלח"א.

בתום החודש לפטירתם, חלם יהודי בשם מר עמוס חורי ה"ו, שהיה גר אז בפאריז שבצרפת, שהמנוח מר יעקב כהן עומד בפני בית דין של מעלה. בחלומו ראה את הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל נוכח בבית הדין, והבית דין שואלים אותו, מה הוא אומר על המנוח. מיד העיד כי הוא מכיר את המנוח שאדם כשר הוא.

נטלו את מעשיו של המנוח והעמיסו על כפי המאזניים, והיתה כף מאזניים של המצוות חסרה מעט. לפתע הופיע בבית דין של מעלה מרן האיש מצליח במלוא הדרו, וביקש שייבאו קופסא הנמצאת במקום פלוני. הקופסה הובאה למקום, והוצא ממנה דבר-מה עטוף בצמר גפן (עמוס לא זיהה את הדבר העטוף, אך כנראה היתה זו קופסת האתרוגים המרוקאים שהביא המנוח לבניו של רבנו), ואז הוכרעה כף המאזניים של המצוות והסתיים הדיון.

כאשר פנה עמוס בחלומו לצאת מבית הדין, ניגש אליו מרן האיש מצליח תפש בזרועו בחזקה, ודרש ממנו במפגיע: "הבטח לי שתשתדל הרבה בתיק של מישל..." עמוס לא הבין על איזה מישל מדובר, אך מרוב התרגשותו הבטיח לרבי מצליח שימלא אחר בקשתו.

כשקם בבוקר, נזכר בחלום התמוה, ושאל את אשתו אם זכור לה שם כזה שיש לו איזה תיק. כשלא מצא קשר כלשהו, ביטל את החלום בלבו כשהוא מפטיר "חלומות שוא ידברו".

לא עברו אלא מספר ימים, ועמוס מקבל טלפון מהרב הראשי לתוניסיה הגאון רבי חיים מאדאר זצ"ל, המבקש את עזרתו בענין דחוף. הרב החל לספר כי יש אשה אחת שהיתה נשואה לאדם בשם... מישל.

מיד כשהזכיר הרב הראשי את השם "מישל", צף ועלה במוחו של מר עמוס דבר החלום עם רבי מצליח, והוא המשיך להאזין בדריכות...

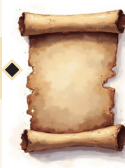
הרב הראשי סיפר לעמוס כי האשה התגרשה בגירושים אזרחיים אחרי שקיבלה תונס עצמאות (אגב, באותו זמן השתדל רבי מצליח אצל השלטונות שיהיה סעיף בחוק שהיהודים צריכים גירושין על פי דין תורה, אך לא עלתה בידו), ואחר כך נישאה לגוי רח"ל (דבר שהיה חריג בתונס). לאחר זמן נפרדה מהנכרי, ועמדה להינשא ליהודי. אותו יהודי, למרות שלא היה שומר תורה ומצוות, עמד על כך שלפני נישואיהם תקבל גטה

מאמרים על סדר פרשיות השבוע מתובלים בסיפורים ומוסרים מאורו הגדול של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז זצ"ל.

הופיע ויצא לאור! קונטרס "יוסף ה' לי" חלק ב' – "עבד נאמן"

אין בקונטרס זה מטרה להספיד את מרן או לשבח, מה שלא רצה מעודו. רק ניסינו להציג ולטעום מעט מגדולתו של הענק אשר היה ניצב לצדנו על הקרקע וראשו מגיע השמימה.

את הקונטרס ניתן להשיג בכל הארץ:
054-8484512 / 053-4154410
לחילופין ניתן ליצור קשר במייל:
a0548484512@gmail.com

אגרות מלכה

מכתבי הדרכה והנהגה מאוצר גנזי מרן ראש הישיבה זצ"ל

הובא לפרסום על ידי הרב הראל זנוזרי הי"ד

קבלות לשנה החדשה שסידר מרן זצ"ל לתלמידי הישיבה

שם התלמיד: _____

לקבל בל"ג קבלות דלהלן, אם כולן או מקצתן. כל קבלה שנקבל לסמן ב-X.
(א) לימנע משיחה בטלה בימי ראש השנה, ואם אפשר לעשות תענית דיבור.
(ב) לגמור פעמיים תהלים בראש השנה. ואם נשאר זמן, ללמוד גמרא או מוסר.

(ג) לקום מוקדם בראש השנה, לפני עמוד השחר או סמוך לו, ולהתפלל כסדר בלי דילוג.

(ד) להשתדל לא לישון ביום ראש השנה.

(ה) לזיזר מבעד וליצנות ולשון הרע ועצבות בכל עשרת ימי תשובה.

(ו) לקרוא "חק לישראל" בכל יום בטלית ותפלין במשך כל השנה, ואם הוא ממחר לפחות יאמר תנ"ך בטו"ה, וישלים את השאר במשך היום.

(ז) לגמור הלכות בן איש חי שנה ראשונה ושניה, בכל שבוע במשך כל השנה.
(ח) לעבור על פירוש רש"י פרשת השבוע במשך כל השנה.

(ט) להשתדל לחדש חידוש אחד בגמרא בכל יום, או ללמוד דף גמ' כל יום עם חברותא.

(י) לערוך שו"ת מסודרת אחת לחודש ולהעתיקה במחברת.

(יא) להשתתף בשיעור "דף היומי" בכל יום, או ללמוד דף גמ' כל יום עם חברותא.

(יב) להשתדל ללמוד לכתוב ולקרוא בכתב ספרדי, ולהקפיד על כתב יפה.

(יג) לתת צדקה בכל יום (אפי' פרוטה), חק בל יעבור, ובשבת יתן במוצ"ש.

(יד) להפריש מעשר כספים, גם מדמי כיס.

(טו) לעשות חסד ליהודי, לפחות פעם אחת ליום.

(טז) לעזור לחבר, אם בממון אם בלימוד אם בעצה וכדומה.

(טז) ליזרר משנאת חנם, ולהרבות באהבת חנם.

ונזכה לשנה טובה ומתוקה בעה"ו.

בענין סדר העבודה

בס"ד, כ"ב בתמוז התשנ"ג

לכבוד ראשי ישיבת הרב הגאון המפורסם בחיבוריו היקרים כמה"ר ר' פינחס זביחי שליט"א. ירושלים ת"ו.

שלום וברכה!

קבלתי כמה דפים מספרו החשוב "מזהב ומפז" ביאור באורך וברוחב על סדר עבודת יום הכיפורים, וכת"ר לא צריך להסכמה ידיד ודכותי, כי מעשה ידי, הן הן עדין, שביאר את הנושא מכל צדדיו, והביא דעות כל המפרשים יחדיו. יה"ר שזנחה לראות מקדש ה' כוננו ידיו. וכהן גדול מלא מאור נוצץ חגור מדיו. הדר הוא לכל חסידיו. אכ"ר.

וכמדומה לי שלא ראה כת"ר נר"ו קונטרס "כפרה מחיים" להגר"ח פלאג'י על סדר עבודה. ורוב הנוסחאות בסידור מנצור מקורן ממנו כפי ששמעתי מפי אמה"ג זצ"ל. ולפעמים הנוסחא מגומגמת כדי לצאת ידי כל הדעות כגון "באור שכבין (!) בדי הארון" וכו'. ואמה"ג זצ"ל מחקה במחזור שלו וקיים הנוסחא הקדומה. ואכמ"ל. מה שהביא כת"ר (בעמוד כעז) מרבינו חננאל בפירושה המלה "עזאזל", כ"כ בשו"ת מהר"ם מרונטנוברג בכוונת הראב"ע שם שכתב "בהיותך בן שלשים ושלש תדענו". ועמ"ש באו"ת (ש"י עמוד תע"ד). ואכמ"ל.

בברכת יפוצו מעיינותיך חוצה בהצלחה רבה נאמ"ן ס"ט

השתדלות בהשכנת שלום

בס"ד, בני ברק, יום ערב כפור התשמ"ו
לכבוד ידידנו היקר החו"ש הדו"מ והכולל

הרב... שליט"א
שלום וברכה!

קבלתי מכתבו הבהיר בכתב הספרדי ושמחתי שעמד טעמו בו וריחו לא נמר. הנה ברך לקחתי וברך ולו אשיבנה תזכו לשנים רבות נעימות וטובות בגמר חתימה טובה לו ולב"ה ולי' ולכל בני המושב שהוא עומד בראשם, ויזכה לראות ברכה בעמלו להדריכם בדרך ישרה על ברכי התורה והמצוה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם, מתוך טובה ונחת והרחבת הדעת בפחות טרדות ויותר ריכוז לעסוק בתורת ה' התמימה משיבת נפש בבריות איתנה שובע שמחות וכל טוב אמן כ"ר.

שמעתי שהיו סכסוכים... הי"ו ורציתי לכתוב לך ולא איסתייעא מילתא עד עכשיו. ליהיו ידוע שאיננו אשם כלל בקביעה של אחרים שהאברך למחצה אינו מקבל תשלום מהכולל (וגם הוא בכלל), ושמעתי שתוקן הדבר עכשיו ושכבר קבלת הודעה בטלפון שישלמו משהו וב"ה שהדבר סודר, כי אם לא נכיר בבוגרי הישיבה שלנו - מה לנו לאסוף ביצים עזובות. אולם רצוי הדבר מאד שתנהגו בחיבה יתירה כתמול שלשום וכל אחד ירד לסוף דעת חבירו ויחשוב לו היה במקומו מה היה עושה, למשל... וזה פשט מארז"ל (אבות ב' ד') "אל תדין את חבריך עד שתגיע למקומו". והוא בא אלי וסיפר הרבה מענין זה, ושאין בלבו עליך כלל ומשתוקק להחזיר ידידותכם כקדם. ובכלל זה להתייעץ בכל דבר חשוב עם הרבנים באזור ולנהוג בטכסיס תלמיד חכם בעיני ההמון במיוחד הדורשים קלות כחמורות. ושומע לעצה חכם. תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח.

.....ואין להאריך עוד כ"א בדשו"ט כל הימים

נאמ"ן ס"ט

מכתב מאת הגאון רבי אביה שמריה חדוק שליט"א מתלמידיו המובהקים של מרן רבנו הגדול זצוק"ל

בס"ד כ"ו אב התשפ"ה
לכבוד ראשי מנהלי ורבני הישיבות הקדושות ומנהלי תלמודי התורה

בוגרי ישיבתנו הקדושה כסא רחמים תכב"ץ

[ורבני הקהילות ושומעי לקחו של מרן זללה"ה ומבקשי האמת די בכל אתר ואתר]

שלום וברכה!

תל"ת שיישבתנו הקדושה כסא רחמים זכתה והתפתחה למוסדות וסניפים רבים, מכוחו וכח כוחו של מרן מייסד הישיבה ומר בריה מרן זללה"ה, וברכת מרן הגר"ע יוסף למרן ראש הישיבה זללה"ה: עולמן תראה בחיין ותקוהך לדור דורים (כלשון הגמרא בברכות דף י"ז), נתקיימה בחסדי ה' יתברך. ועוד היד נטויה כהנה וכהנה בעה"ו. ואמנם בעת היה עמנו מרן ראש הישיבה זללה"ה, היה עומד בפרץ ומכוין ומדריך בכל העניינים המרכזיים, ועתה היה לאין מחמד כל עין. מי יורה דעה ומי יבין שמועה. אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם.

אך לעת כזאת צריכים אנחנו לעמוד במשנה מרץ ללכת לאורו והנהגותיו הקדושות בלי ליבוש ובלי להתבייש, ואכתוב כאן כמה נקודות מרכזיות:

מבטא האותיות והדקדוק - ידוע כמה מרן זללה"ה מסר נפשו על זה כי זאת האמת ואין בלתי. וחובתנו להמשיך בזה בכל עז, לא מיבעיא רבני הישיבה דהא לא צריכא למימר, אלא גם ובעיקר התלמידים הי"ו, לכוונם ולהנחותם כיצד לבטא נכון, בעז ובגאון. ותלמיד שלא השתלם ואינו חפץ להשתלם במבטא כראוי, אין להעלותו ש"ץ בישיבה (וראה במ"ש בזה בירחון אור תורה תמוז התשפ"ה, וראה עוד למרן זללה"ה דברים כדרכונות בס' לב נאמן ח"א עמ' 321 ועמ' 338). **ובייחוד האות צד"י ההולכת ומשתכחת בעוה"ר.**

הנוסח הנכון - כפי אשר ייסד וסידר מרן זללה"ה בסידור איש מצליח וביחוד בקריאת כ"ף הכינוי בקמ"ץ, תורתך, טובך וכו'. וכמו שייסד רבנו שאול הכהן זצ"ל. וכדעת אבי התעודה הרמב"ם זצ"ל.

טעמי התנ"ך - ללמד לתלמידים טעמי המקרא כראוי, ושיתרגלו להכין את הפרשה כראוי (כולה או מקצתה), וגם שאר הטעמים של הנביאים וההפטרות כל דבר בעתו מה טוב.

פאה נכרית - אין צריך לומר שפאה נכרית לא ייראה ולא יישמע במחננו, ולהדריך התלמידים שלקראת חתונתם התנאי הראשון שלא תלבש הכלה פאה, וכפי שכתב מרן זללה"ה בשו"ת בית נאמן ח"ב (חאה"ע סוס"י כ').

חדר תיחוד - לא ישמע ולא יפקד אצלנו וכחוראתו בקדושה של מרן זללה"ה (ראה ס' השיעור ח"א עמ' תק"ב, ובשו"ת בית נאמן ח"ב חאה"ע ס' ה').

ואין צריך לומר **העיון הישר** והתכליתי כמסורת חכמי ספרד להבין את הפשט הישר בכל ענין וענין, ומה הוקשה לרש"י, ולימוד מהרש"א והמש"ך על הסדר, ולהדריך התלמידים בנתיבות הכתיבה וההוראה.

ועיקר העיקרים **יראת ה' טהרה** כפי שקבלנו ממרן זללה"ה לעמוד על המשמר שהיו התלמידים יראי ה' באמת (ובכלל הברכה **תיקון שובב"ם** שתיקן מהר"י אלפייא זיע"א בהשתתפות רבני הישיבה), אין פרץ ואין יוצאת ואין צווחה ברחובותינו. אכ"ר.

כמובן שהרמה הלימודית ורמת הלחץ וחלוקת המקצועות וכיוצא בזה - כל ישיבה וישיבה קובעת כפי הנראה לעומד בראשה ולאשר עמו - אבל הדברים הנ"ל הם קווים ברורים שהיו משאת נפשו רוחו ונשמתו של מרן זללה"ה.

ואף כי אנכי קטן מקטני תלמידי מרן זללה"ה הכ"מ, קנא קנאתי לכבודו, ולשמר המסורת שקבלנו ממנו, שזהו רצון ה' יתברך.

ובטוחני שדברים היוצאים מן הלב יכנסו ללבות הטהורים של רבני הישיבות הקדושות ה' עליהם יחיו. והבא ליטהר מסייעים בידו.

הלכ"ד ע"ה **אביה שמריה חדוק** ס"ט
אנכי אשמ"ח בה', אכ"ר.

מנהל והנשמה

תיעוד וסיקור מהמרחש בעולם התורה ובקהילות הקודש

קרדיט צילומים: מ.א.ח. | בית הרב | א. טל | ש. ידידי | ש.פ.ה. | אליאסף כהן | נהוראי פ' | א' מאזוז | ב. כהן | חיים וידאו סטיי | באדיבות המצלם

ביקור בישיבה: ח"כ בועז ביסמוט יו"ר ועדת חוץ ובטחון

יו"ר ועדת חוץ ובטחון ח"כ בועז ביסמוט ערך סיור ופגישת תייעצות בישיבתנו הקדושה 'כסא רחמים'. מטרת הביקור והפגישה היו סביב משבר חוק הפטור מגיוס, במקביל לפתיחת הדיונים מחדש בוועדת החוץ והבטחון של הכנסת. במסגרת הפגישה נכנס ח"כ למשרדו של מורנו ראש הישיבה הרב צמח מאזוז שליט"א, ודן עימו בנושאים הכבדים העומדים על הפרק, ושאל וביקש את לשימוע דעתו של הרב בעניין, קטע מרגש נרשם כאשר נכנס ביסמוט

בהיכל הישיבה הגדולה, והגאון הרב מצליח חי מאזוז הציע כי יבחר מסכת באקראי ממסכתות הש"ס וישאל את הבחור שיושב בספסל לצדם למקור הציטוט ברחבי הש"ס. הבחור לא התבלבל תוך שניות ירה את המקור המדויק לציטוט. ח"כ ביסמוט הביע התפעלות מיוחדת מכך שנערים בני 18-19 יודעים את כל מסכתות הש"ס בעל-פה. "נדהמתי לגלות כי אני מצטט משפט ממסכת אקראית, ומקבל במקום מקור מדויק. אני מרגיש קטן לידם - כמות הידע והעמקה שלהם פשוט מעוררת השראה!", אמר. אמר. אגב, אותו

בחור סיפר לח"כ שאחיו לא זכו לשבת באהלה של תורה והם משרתים בצבא, אך הם מבקשים ממנו שיאמר לבחורים בישיבה שיתחזקו בלימוד, כי הם יודעים ומרגישים שזה הכח ששומר עליהם בשדה הקרב. במהלך הפגישה נידונה הצעה אותה ביקש לקדם ח"כ ביסמוט בשיתוף יחד עם ביתו ומשפחתו של מרן ראש הישיבה - "הצעת חוק להנצחת זכרו של מרן הרב מאיר מאזוז".

בפגישה דובר כי כחלק ממטרתו של החוק תהיה להנציח את מורשתו של ראש הישיבה, בשימור ובהכנסת לימוד על עניינים רבים בהם הותיר רבנו את חותמו האישי, כגון: פרקים ממשנתו ותורתו בהתאם לתוכניות לימוד שונות ביום זיכרון קבוע בשנה במערכות החינוך בישראל, בשימור דרך הלימוד בעיון הספרדי בגמרא, כללי העיבור, פרקים בדרך הכתיבה, נושאים בדקדוק וכדו'.

עניינו ומצעו של החוק יהיה כעיקרו וכדוגמתו של "החוק להנצחת זכרו של מרן הרב עובדיה יוסף והרב חיים דרוקמן (התשפ"ג - 2023)". אך צוין כי בחוקים מעין אלו ישנם עניינים רבים ופרטים שונים ומדויקים מאד בדרכי ההנצחה ושימור המורשת, אשר אותם עמלים לכתוב ולנסח בימים אלו אנשי המקצוע מטעמו של ביסמוט לקראת קידום העניין בפועל.

עוד ניתן לפרסם כי גורמים המעוררים בפרטים מוסרים כי ע"מ להבטיח את קידום החוק, בימים האחרונים לאחר הפגישה, קיימו אנשיו של ביסמוט וכן אנשים מביתו של מרן מגעים ושיחות עם גורמים פוליטיים נוספים הן מהמפלגות החרדיות והן משאר מפלגות הקואליציה שהביעו את תמיכתם במהלך, והתחייבו לתת את ידם לקידום של החוק עד לחקיקתו בכנסת.

בכוחות מחודשים: פתיחת הזמן בישיבת "דרכי העיון" והמכינה לישיבה "עץ חיים"

ר"ח אלול התשפ"ה. תחילת שנת הלימודים החדשה. ברחוב פרדו שעת צהרים. קול גרירת המזוודות נשמע ברמה, בחורים רכים שדוק של ראות שמים משוך על פניהם, משתרכים כשבידם האחת גמרא חדשה, וביד השניה מזוודה מתפקעת. התרגשות גדולה אופפת אותם, גם הם זכו להתקבל לישיבת "דרכי העיון" זו שכל כך חלמו וציפו, והנה הם עומדים בפתח יחד עם ההורים, שגם הם מתרגשים לעמוד יחד עם בנם בכניסה. להיות חלק מהנבחרת הגדולה של הישיבה. אשר בסייעתא דשמיא מרובה מפלסת דרכה בביטחה בקידמת עולם הישיבות, בלמדנות ובשקידה, כאשר רוב בוגרי הישיבה מסיימים שעור ג' עם כמות נכבדה של מסכתות גמ' שנבחן עליהם בע"פ, והישיגים נפלאים בעיון, כאשר השנה גם יצא לאור קונטרס נפלא "מדרכי העיון" חידושים מתלמידי שעור ג', ועוד היד נטוייה בס"ד.

כך עברו להם בסך 22 בחורי חמד חדשים שהתקבלו השנה לשיעור א'. אחר סינון קפדני כי עומדים הן ברף הגבוה של דרישות הישיבה, הן מצד רמת הלימודים, ובעיקר במדות ויר"ש ושמירת הבית מפגעי הטכנולוגיה. בבד בד כמו משולבות אשה אל אחותה, גם המכינה לישיבה "עץ חיים" מיסודו של האי חסיד ועניו הגאון הרב אליהו ענקרי זצ"ל, פתחה את השנה בס"ד עם כ - 35 תלמידים בכיתות ז' וח' אשר ג"כ נבחרו בקפידה אחר בירור אודותיהם ואודות סגנון הבית, ואחר ראיון ומבחן מקיף אף אצל ראש הישיבה והמכינה שליט"א כדי להביא בס"ד את הראויים ביותר להיות נושאי דגל התורה בדור הבא. יצוין כי רבים עוד עד הרגע האחרון התפקדו על דלתות הישיבה והמכינה אך מחוסר מקום ממש נאלצו להשיבם ריקם, ובהנהלת הישיבה שוקלים כיצד להעריך אי"ה לשנה הבאה. כיתה ח' כמדי שנה זוכים להתחנך אצל המחנך הנוער והחשוב הרה"ג אברהם זרגרי שליט"א. וכיתה ז' עם המחנך

החשוב הרה"ג **יצחק ישמח משה שליט"א**. אשר מוסרים את נפשם לרווחת התלמידים, בפקיחו המתמיד של מנהל הישיבה והמכינה **הרב אורי מאזוז הי"ו**. יודגש כי אמנם הישיבה משפיעה ומרעיפה אף על האוירה במכינה, אך ישנה הפרדה מירבית בין שתי המחלקות, בקומות שונה שונות, ובתי מדרש שונים וסדרים שונים כמובן, איש על דגלו.

במקביל לכניסת התלמידים לביהמ"ד, הורי תלמידי הישיבה והמכינה התכנסו לשיחת חיזוק אצל **מורנו ראש הישיבה והמכינה הגאון רבי מרדכי מאזוז שליט"א**, בשיחה דיבר ראש הישיבה על חשיבות השמירה על כללי הישיבה, שכולם יסודתם בהררי קודש בדרכו של **מרן אור העולם רבנו הגדול ראש הישיבה זצ"ל זיע"א**, שהנחיל לנו דרך סלולה וברורה בכל דבר ודבר, וכמה חושך אנו חשים בלעדי אור הדרכתו הצמודה, ומהשנה אנו מחוייבים יותר מתמיד להמשיך בדרכו הצרופה, ובחור המגיע לישיבה הרי הוא מתחנך בדרכו של **מרן זצ"ל**. אחריו נשא דברים גם **כן המשגיח המסור הגאון הרב עובדיה שבתאי שליט"א** שהרחיב על אודות הדאגה לצורכי הבחור הן מהצד הגשמי והן מהצד הרוחני. ובדאגה לצוות גדול מסור וייחודי, אשר נוספו השנה עוד רבנים חדשים לצוות הגדול כבר ממילא. כאשר גם זכינו והמחנך המסור הגאון **הרב שמעון יצחקוב שליט"א** התמנה למשגיח בבוקר. עוד הוסיף הרב שצוות הישיבה מספיק גם למעל 120 בחורים וכל זאת בכדי ליתן יחס אישי ומסור לכל בחור ובחור. את כנס ההורים חתם ראש הישיבה עם ברכה להורים שיזכו לרוות מבנם זה הנכנס כעת לישיבה רוב נחת ושמחה.

למחרת היום זכו התלמידים היקרים להיכנס וללמוד בשיעור הראשון אצל הרבנים הגאונים אשר ילוו אותם אי"ה במשך כל השנה. **בשיעור א'** מלמד **ראש הישיבה שליט"א** שהוא מקנה להם את דרך העיון כפי שמסר לנו **מרן אביר המעיינים זצ"ל**, **בשיעור ב'** מלמד **הגאון הרב חיים דוד דיין שליט"א** ובשיעור ג' מלמד **הגאון הרב רפאל כדיר כהן שליט"א**.

אחר הצהריים שמעו תלמידי הישיבה והמכינה שיחת פתיחה נפלאה מאת **המשגיח שליט"א**, שיחה שהגדירו אותה התלמידים כשיחה מרתקת ומחזקת. אשר מתווה דרך ברורה לכל משך השנה בכלל, ולחודש אלול בפרט.

"זאת עלית על כולנה" מדי שבוע ושבוע ביום חמישי זוכים תלמידי הישיבה והמכינה לשמוע דברי אלקים חיים שיחת חיזוק מרוממת מפי קודש ראש הישיבה **מורנו הגאון הגדול רבנו צמח מאזוז שליט"א**, וגם השנה זכינו והגיע מורנו רה"י שליט"א לשאת מדברותיו בתחילת הזמן. כאשר מביע הוא את קורת רוחו מספסלי בית המדרש שהתרבו בכמות ובאיכות.

שבת התאחדות: חוויה מרוממת בלתי נשכחת

שבת התאחדות לנגידי ופרנסי הישיבה הפכה במהלך השנים למסורת רבת הוד בישיבת **"כסא רחמים"**. נערכה השנה במלון **"יערים"** במעלה החמישה.

שבת זו מהווה ביטוי של הערכה עמוקה ותודה לתומכים היקרים על נדיבותם ותמיכתם בעולם התורה,

השנה התקיימה השבת לראשונה מאז הסתלקותו של **מרן ראש הישיבה זצוק"ל**, עובדה שהטילה צל של געגוע על כלל המשתתפים.

עם כניסתם למלון קיבלו את פני הנגידיים במאור פנים צוות הנהלת הישיבה, וכשמולם הודפס תמונת דיוקנו של **מרן ראש הישיבה זצוק"ל** על גבי קנבס ענק, כמו מברך את באי המקום.

האורחים אף קבלו ערכות מפנקות לכבוד שבת קודש, כהבעת תודה אישית על מסירותם לעולם התורה

בערב שבת נשא דברים מורנו ראש הישיבה הגאון הגדול **רבי צמח מאזוז שליט"א**, שהודה לתומכים על מסירותם והדגיש: **"כל תלמיד ותלמיד שעולה וגדל בישיבה - חלקכם עמו. אתם שותפים מלאים בהעמדת תלמידי החכמים"**.

בליל שבת נשא דברים הרב הראשי לישראל, הגאון הגדול רבי **קלמן בר שליט"א**, ששיתף את הציבור כי בצעירותו היה שולח מכתבים למרן ראש הישיבה זצ"ל ונענה, כמו"כ סיפר כי כאשר קיבל בזמנו ספר חדש מאת מרן רבנו הגדול - קרא בו בליל שבת ולא היה מסוגל לעצור עד שסיים את כולו. בשבת בבוקר, קודם קריאת התורה, הקריא הרב **יחזקאל שאבו הי"ו** מכתב מיוחד ממרן הראשון לציון הגאון הגדול רבי **שלמה משה עמאר שליט"א**, ששלח דברי ברכה ותמיכה לישיבה ולתומכיה, לאחר שנבצר ממנו להשתתף בעצמו.

בשבת בצהריים מסר הגאון רבי **מצליח חי מאזוז שליט"א** שיעור מיוחד לנגידים במסגרת הדף היומי, שיעור בהיר ורהוט כפי שהוא מוסר מדי יום לאלפים המאזינים ברחבי הארץ בכלי המדיה השונים.

לאחר מכן נשא דברים הגאון הגדול רבי **יצחק ברדא שליט"א**, שעמד על עניין "יששכר וזבולון" והחיבור הישיר לכך בימינו בין תומכי

- מדוע דוקא שבטים אלו נבחרו הישיבה לבין לומדי התורה.

קרן עזרה וסיוע

שותפים

בית נאמן

שני מוסדות כסא רחמים
מיסודו של מרן ראש הישיבה
הגר"מ מאזוז זצוק"ל

קרן שותפים

חלקה במהלך חודשי הקיץ

מענקים

למשפחות האברכים ולנזקקים

בסכום של כ-200,000 ש"ח

ובן הלוואות

לקראת חגי תשרי

אנו נערכים לחלוקה נוספת

קח חלק ותרם

לכבוד האושפיזין

1700-50-51-52

בשורה לשוחרי התורה: שיעור חדש בהלכה בבית מדרשו של מרן זצוק"ל

בקרב בני התורה ושוחרי הלכה התקבלה בשורה משמחת: לקראת תחילת השנה החדשה, נפתח שיעור קבוע בהלכה לאורו של מרן ראש הישיבה רבנו הגדול זצוק"ל.

השיעור מתקיים בבית מדרשו של מרן "אהבת התורה - איש מצליח", רחוב הרב עוזיאל 43 בבני ברק, מדי יום חמישי בשעה 21:30. את השיעור מוסר מורנו הגאון רבי אליהו בנימין מאדאר שליט"א, מתלמידי המובהקים של מרן ומחבר הספרים "אמרות טהורות" "הוראה ברורה - טהרה" ועוד.

הציבור הרחב מוזמן להשתתף, ובכך ליטול חלק בהפצת תורתו של מרן זצוק"ל. לתרומות, הקדשות ופרטים נוספים: 03-6932207 שלוחה 3.

כלם בחכמה עשית

לב

הלב הוא שריר רב עצמה המניע את כל מערכות החיים בגוף, ופועלתו דומה לפעלת משאבת מים הדוחפת את המים בצנורות. כמאה אלף פעימות הוא פועם ביום, ומזרים את הדם בהקף שלא יאמן. בכל דקה נתונה הוא

מזרים 12

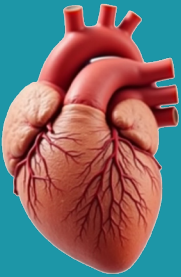
וחצי ליטר

דם לכל

חלקי הגוף

ומספק להם

חמצן ומזון.

מכל מלמדי השכלתי

מה לומדים מ - אתרוג

פתוצאה

מ פ פ

שהאתרוג

שו ה ה

על העץ

במשך שנים,

נוצר מצב

מיחד: בעוד

שהאתרוגים

הנתיקים עדיו עומדים ברענונותם ובאונם, בוקעים אתרוגים צעירים וממשיכים לגדל ולהתבגר לצדם, ובכך מתערבים זקנים עם צעירים ומתחברים יחדו בחדוה - "עד שבאים קטנים, עדיו גדולים קימים" (ספה ל"ה ע"א).

כך, תפקידו של כל מנהיג בישראל הוא לחבר יחד את הצעירים והזקנים, כדרכו של אליהו הנביא: "להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", וכך לשמור על המשכיות המסורת היהודית.

לדי המלכות

טעימה מטעם העראיות

שמתם לב, שהמצוה שנבחרה להיות המרכזית בחג הנקרא "זמן שמחתנו" - היא דוקא ישיבה בספה.

מה בדייק יכול לשמח במגורי עראי שכאלו? כל אדם מן הישוב יאמר, כי אדרבא, אדם שמח כאשר הוא מתרוח בכרסה נוחה בטרקלינו והמדור והמזג, ולא כאשר נודד הוא במשך שבוע ימים לבקתה רעועה המרפכת ממספר דיקטים וענפים, בה עלול הוא למצא את עצמו באמצע הלילה רטוב מגשם. גם המבקרים הקטנים המהלכים על ארבע, מזכירים לו חסר-בית הישן על ספסל ברחוב. וביום, השמש לעתים שולחת קרנים חמות מבעד הסכך אל תוך הספה. ועוד לא דברנו על זנבות הקשוחים שלא אחת משוטטים להם בצלחות של יושבי הספה, או על סורר שבוחר לעשות "טבילת מצוה" בכוס השתיה. הוזה תפארת שמחה?

אולם זהו בדייק הענין, ש'העראי' הזה הוא בהחלט סבה גדולה לשמחה.

כל עוד נותן האדם לעולם הזה ערך וחשיבות יתרה, לעולם לא תוכל השמחה למצא משכן בנפשו. התאנה והכבוד הנגזרים מהחשבת העולם הזה - מפילים על האדם עיבות צער ומפח נפש.

מנגד, אנשים החיים תמיד לאור הידיעה כי חיייהם כאן זמניים, וכי החיים האמתיים עוד לפנייהם חיים אחרת לגמרי, מאשרים הם יותר מכל אלו שכביכול "נהנים" מתענוגות העולם.

באה התורה ואומרת ליהודי "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי" (ספה ב' ע"א) - כדי שתוכל לקיים בשלמות מצות "ושמחת בחגך".

הידעת?

הטלית הגדולה בעולם

בברכת "כל הנערים" בשמחת תורה, נוהגים היידיים המצויים בבית הכנסת, אף אלו שמפאת גילם עדיו אינם יודעים לברך כראוי את הברכות, לעלות לתורה יחדיו ומעליהם פורשים המתפללים את טליתותיהם. ברב הפעמים טלית אחת קטנה מהכיל, והצבור מצרפים כמה טליתות יחד לשם פסוים של כל היידיים. למטרה זו יצרה הטלית הגדולה בתבל. במסגרת פס היצור המיוחד לטליתות "כל הנערים" של מפעל

התכלת, יצר המפעל לקראת שמחת תורה של שנת תשס"ז את הטלית הגדולה בעולם. ארפה של הטלית 12 מטר, רחבה 8 מטר, והיא מכסה שטח של 96 מטר מרבע, גדולה פי שלושים ושנים מטלית ממצעת. הטלית נעשתה על פי הזמנה מיחדת של קהלת חסידי גור בניו-יורק.

הכוח שבך

כוח של תפילה והודיה

יתייאש, כך יזכה לראות ישועה.

ואספר לכם סיפור אמיתי כמעט מכיל ראשון שימחיש לנו כמה קרוב השם לכל אשר יקראוהו באמת, הסיפור ארע לפני כמה שנים במחלקה האקולוגית ילדים בתל השומר, ילד כבן שש, חלה בלוקמיה, ואושפז במחלקה. הוריו היו חילונים לגמרי, האמא רוסיה ספק אם יהודיה.

הילד עבר טיפולים כימותרפיים ואושפז רבות, המצב שלו לא היה פשוט, ויום אחד גילו שיש נמק בפיו, המצב חייב כריתה אזורית, הניתוח בוצע, ובכל זאת המצב החמיר, והנמק התפשט לעבר מערות האף, העיניים, וכמעט שהגיע למוח, רחמנא ליצלן. הרופאים לא אבחנו את המצב במדויק. באחד הימים נכנס האב לחדר של בנו, ותחושה קשה ליוותה אותו, הוא מרגיש שבנו אינו מגיב כרגיל, משהו מוזר קורה, והוא פתאום קולט שבנו התעוורר ר"ל הוא לא רואה אותו, ולכן תגובותיו מוזרות, האב מזועזע כולו פרץ בצעקות, וכל הרופאים ניגשים ובודקים, אך לצער כולם אין בידם להושיע, הם מבינים שהגורע מכל קורה.

האב שבזמן שהותו במחלקה הכיר משפחות חרדיות רבות והתוודע לערכיהם, הבין את אשר לפניו, וכפי שסיפר אח"כ לבן שיחו בחדרו של בנו כך היה, הוא נסע מיד הוא ואשתו לים, נכנסו למים העמוקים במקום שאין אנשים, עמדו וזעקו, צעקו והתפללו בשפתם, והתחננו על בנם, ועל מאור עיניו, במשך **כארבע שעות**, אנשים חילונים שמעולם לא התפללו ולא ידעו מה היא תפילה, לא הכירו את בורא עולם ולא את מצוותיו, גם הם בשעת צרה הבינו שהוא ורק הוא בידו להושיע, ובמשך ארבע שעות דיברו, שחו, התחננו ובקשו, והקדוש ברוך הוא ברחמיו הרבים שומע ומקשיב "לכל אשר יקראוהו באמת".

לאחר ארבע שעות יצאו וחזרו לבית החולים, נכנסו לחדרו של בנם כואבים, מתוסכלים וכובשים אנחתם, אך הם מגלים שהנס והפלא קרה, הבן מתקשר יותר טוב, שוב הם מזעיקים את הרופאים, ושוב הם בודקים ולא מאמינים, לפי דבריהם לא היה סיכוי בעולם שיקרה דבר כזה, והפלא קרה, **מאור עיניו שב אליו כביום**

הולדו.

לאחר תקופה של שנה, כשנפגשו שוב לביקורת ונשאל אם התרופות עזרו, **ענה אותו אדם חילוני בחזותו עדיין, רק שלוש תפילות ביום זו התרופה!**

אכן אישה יקרה ומאושרת, אשרינו שזכינו להכיר ולדעת כוחה של תפילה, וכשהיא משולבת בהודיה, כוחה מתעצם פי כמה וכמה. יש כוח בתודה שפורצת מלב אוהב, גם מתוך קושי והתמודדות וגם מתוך שמחה והשתוקקות, לשבור מחיצות, לדלג על מהמורות, לפתוח שערי תפילות ולגעת בכסא הכבוד. זכרי ושנני לך תמיד, השם אוהב אותי, מחכה ומתאווה לתפילתי, כוח התפילה הוא כוח סגולי מעצם היותו חיבור לאלוקים, ואינו נמדד לפי רמת המתפלל, רק לפי עוצמת התפילה. (כמובן שדרגת הצדיקים היא דרגה נעלה למאוד)

**חזקי ואמצי, אחותי האהובה.
ותזכי, לשנה מבורכת וטובה!**

שלחי אלול, חודש התשובה, ערב ר"ה, ימים של תפילה, כולנו מיחלות לשנה טובה ומבורכת, שנה של הצלחה וסיעתא דשמיא, שנה של גאולה אמיתית ושלמה בקרוב, אמן

כולנו גם עסוקות בחסדי ה' מכל כיוון וצד, עבודה, בית, ילדים, קניות והכנות, כמעט אין רגע לנשום...

ובכל זאת, בואי וקחי לך רגע, של רוגע, משהו שימלא אותך מבפנים וישפיע עליך גם מבחוץ, משהו שיתן לך כוח!!!

הנה: עצמי עיניך ל-120 שניות, ומלמלי תפילה חמה ורותחת, דברי עם השם מכל הלב, והקדוש ברוך הוא את מילותיך אליו יקר, אמן!

בכל אחת מאתנו, טמונות עוצמות, והבנות גדולות ומאירות, גם כוחות רבים ונעלים, מחזקים ומדהימים, יש כוחות של מחשבה, כוחות להצלחה, כוחות לריפוי, **וכוחות מיוחדים של תפילה והודיה.**

התפילה היא הקשר החזק ביותר, בין האדם לבורא, ה' יתברך. על ידי תפילה נוצר חיבור, כעין חבל המתחיל אצלנו, וסופו מגיע השמימה, נאחז בכסא הכבוד של השם.

אישה העוצרת לרגע וחושבת מה היא בעצם תפילה? מה הזכות להתפלל? תבין שזה באמת פלא גדול. הרד"ק בספרו "שרשים לרד"ק" (בו הוא מסביר פרוש מילולי למילות התנ"ך) אומר:

שהתפילה פירושה ענין של משפט ודין, המתפללת מבקשת מהשם **שישפטה ברחמים**, ולא בדין, והזכות והרשות הזו, לבוא בכל עת וזמן ולפנות **למלך מלכי המלכים** הקדוש ברוך הוא לבקש משפט ברחמים וכל צרכינו, זה לא מובן מאליה כלל ועיקר.

אם ניקח למשל כל מוסד ציבורי, משרדי עירייה, קופת חולים, או בית ספר, לכל מקום חייבים להזמין תור מראש, ישנם שעות פעילות מסוימות, וגם אז יש תהליכים עד לקבלת פגישה, יש תהליך עד לקבלת התשובה הרצויה, אם בכלל, ואם בבית המשפט מדובר, כמה עורכי דין, כמה כסף והליכים עד שמגיעים לבית משפט, ואם צריך **חנינה** על אחת כמה וכמה...

וכאן אצלנו מרב ההרגל נשחקה ההערכה לזכות הזאת, זוהי זכות עצומה ביותר שאין גדולה ממנה לעמוד, להתפלל ולבקש, וכבר אמרו בגמרא (ברכות) "ולוואי יתפלל אדם כל היום כולו" כי לכאורה איך בכלל אפשר להפסיק להתפלל?!

וזה מדובר בדורות הקודמים שהיה סנהדרין והיה בית המקדש החיים היו יפים ומתוקנים יותר, ומה נאמר אנו, עם כל הגלות והצרות, מבית ומחוץ, קשיים בפרנסה, בחינוך, ובבריאות, אם רק נדע לנצל את המתנה הגדולה הייחודית והענקית הזאת, היינו מרגישים אחרת, מצליחים ורגועים יותר ויותר.

אך כמובן גם ליצה"ר תפקיד משלו להניא אותנו בכל דרך מהטוב שלנו, ויצר הרע מלאך הוא ושליחותו עושה נאמנה ולוואי נלמד אנחנו מזריזותו, וכיוון שכך גורם לנו להרגיש את התפילה כעול כבד, ומראה לנו שהשעות לא נוחות, והזמן לא מאפשר, אבל גדולי דורנו, כמרן ראש הישיבה הרב מאיר מאזוז זצ"ל והרב קנייבסקי זצ"ל כבר אמרו, שנשים שיודעות לקרוא, כדאי שתקבלנה עליהן שלוש תפילות ביום, ובוודאי תזכנה לישועות גדולות וסיעתא דשמיא מיוחדת בכל ענייניהן.

נאמר בפסוק "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת" הפסוק הזה בא לחדד לנו את הידיעה הפשוטה והאמיתית שקבלת התפילה אינה תלויה בגדולת האדם, ברמת מעשיו, או במידותיו אלא אך ובעיקר בחיבור ואמונה שלו בהשם יתברך ששומע ומקשיב לו. ככל שיהיה בטוח, ויקבע בליבו את האמונה הזאת, והתפלל וישבו ויתחנן ויבקש, ולא

במכון הדרב מצליח מבצעים מדהימים להגיד!!!

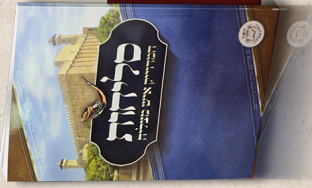

סט מחזורים בינוני
גודל 17/12
במקום 150 ש"ח
רק ב 120 ש"ח

קיים כבעים כחול / לבן

סט מחזורים גדלים
באותיות גדולות - גודל 21/14
במקום 150 ש"ח
רק ב 145 ש"ח

סליחות למיניצייה
1 כ 8 ש"ח
6 כ 60 ש"ח

סליחות בינוני סקאי
1 כ 12 ש"ח
5 כ 50 ש"ח

סליחות גדול סקאי
1 כ 20 ש"ח
6 כ 100 ש"ח

המבצע בחנות הישיבה בלנד - רח' הרב עוזיאל 26 ב"ב | 03-6714821 | 050-4158565

יש לשמור באנשי קשר

03-6714821

ykr.org.il

kise821@gmail.com